

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

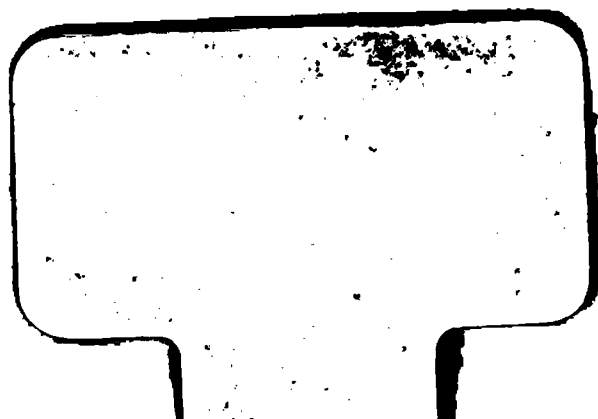

292. e.

22.

00957891

HYMNVS CERERIS

HOMERICVS

EDIDIT

FRANCISCVS BVECHELER

ADIECTVM EST MANVSCRIPTI SPECIMEN

LIPSLAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXVIII

292. e 22.

ADP-100 TYPE B. C. TEVENHILL

Hymnos Homericos inde ab eo tempore quo collectio eorum facta est circiter Apollodori mythographi et grammatici aetatem, plures extitisse quam quot e codicum memoria etiamnum novimus, testimonio nullo comprobatur. conexos eos in Byzantino exemplari ex quo nostrorum origo repetenda est, cum Orphicis fuisse, quemadmodum hodie quoque in multis codicibus Orphici et Homerici hymni coniuncti apparent, inde videtur consequi quod Martis hymnus (VIII) interpositus est Homericis Orphicus, cuius versus septendecim, ut argumentum omittam orationemque, dispondeum habent nullum nec mascula caesura nisi quinquiens incisi sunt. atque hic hymnus per omnes libros propagatus est, duo autem qui primi inter Homericos fuere Bacchi et Cereris hymni in altero exemplari, quod libri saeculo XV scripti Laurentianus codex plutei XXXII 45 optimus ceterique eiusdem generis secuntur, paginarum aliqua iactura aut alio casu perierunt, servati sunt in altero, cuius auctoritatem unus hodie tenet codex Mosquensis olim, nunc Leidensis. nam Parisinus in catalogo supplementi codicum graecorum numero 457 notatus, de quo Gustavus Meynckius certiore me fecit, praeter Euripidea ac Theophrastea continens hymnum Cereris Bacchicque hymni partem, proximo saeculo conscriptus a Levesquio aperte a Batavorum copiis ac doctrina oriundus est.

Nobilis ille codex e quo Cereris hymnum Ruhnkenius anno MDCCLXXX in lucem protulit, Mosquae a Christiano Friderico Matthaeo inter pullos et porcos inventus, mox emptus a Ruhnkenio bibliothecae Leidensi inlatus est (cf. Geeli catalogum p. 9 n. 22) cuius praefecti Pluygers et du Rieu egregia munificentia litterarum studia foventes non meo solum usui eum commodarunt sed etiam aliorum ad notitiam permiserunt divulgari lucis lapidumque opera multiplicatum. scriptus exeunte videtur saeculo XIV in chartis linteis subflavis ac fragilibus, advectum esse Mos-

tiarum diversitates aut hiatus interrupto versuum tenore, deinde versus non factos ab eo qui proximos fecit sed ab interpolatore uncis significavi. de quibus plerisque postquam alii disputarunt, nescio an supervacaneum sit meum iudicium pluribus exponere. tantum vero nunc addere licebit non id solum mihi videri elaborandum, ut interpolata segregemus, sed etiam quia prorsus non eiusdem omnia farinae sunt, ut qua quid aetate interpolatum sit investigemus. velut versus 35 et 36 quamquam alienos iudicavi ab eo poeta qui Hecaten raptus testem et οὐρανὸν ἀστερόεντα ac tripertitam illam universi descriptionem et τόφρ' ὅς ἐλπις ἔθελγε νόον fecerat, tamen non dubium est quin antiquitus traditi pervenerint in collectionem Alexandrinam. contra versus 413 et 448 tanta sunt sensus locutionisque pravitate insignes, ut non multo ante decimum a Christo saeculum compositos a Byzantino credam impleturo spatium quod in codicis charta interiectum fuerit vacuum. atque hi sunt intervalli longissimi quod ab origine hymnorum Mosquensis auctoritatem disiungit, termini prope extremi: interea et eum qui primus poematia haec collegit, novasse complura existimo et pauca quaedam hominem recentem ab Orphica poesi, fortasse eundem qui unō Orphicos Homericosque hymnos volumine inclusit. coniecturas editorum aliorumque paene omnes rettuli, tum quod neque auctores emendationum accurate indicatos vidi et priorum inventa multa iterata a posterioribus, tum quod ad permultos versus si minus emendandos at rectius tamen iudicandos vel perversas doctorum hominum opiniones magno usui esse memineram. mutatae codicis scripturae quotienscunque nomen non adscripsi, si exceperis additum ν ἐφέλκυστικὸν ac similia, auctor fuit Ruhnkenius. ι subscripta codex nulla habet nisi in ὥχετο et in ἐφετμήs v. 358 et βρώμης v. 394. spiritus et accentus minus plane distinguuntur quam ut certa ubique, velut in versu 154 ἦ sit scriptum an ἦ δέ, possis adfirmare. verum de his atque de interpunctione ex ipsis tabulis optime iudicabitur. in accentibus enclisique sicubi vetera codex praecepta aut servavit aut praemonstravit, haec religioni habui aut immutare aut negligere. denique cum gravissimum emendaturo hymnos et interpretaturo subsidium ex epicorum carminum imitatione vetustiorum repetendum sit, commentariolos subieci ex quibus cum Homero atque Hesiodo similitudo sermonis et dissimilitudo perspiceretur, adiutore usus Augusto Guttmano qui de

critica hymnorum Homericorum historia diligenter commentatus propediem in hac litterarum universitate doctoris honores merebit. multifariam autem adaugeri posse hos commentariolos et corrigi in propatulo est, nos enim quae vel editores, in primis Ruhnkenius et Vossius, vel in dissertationibus Regimonti et Lipsiae nuper editis Fietkavius et Windischius suppeditaverant, collegimus nostraque adiecimus hoc consilio modoque, ut in quo momenti aliquid videretur inesse Homericum exemplum nullum praetermitteremus, complura vero si Homerus exempla daret, non adponeremus nisi unum. asterisco notavi vocabula eadem qua in hymno versus sede collocata. uncis circumdata cum apud Homerum non inveniantur, et qui primus eis praeter hymni poetam usus sit explorare studui, et Homerica si qua formae aut significationis rationem haberent eandem adscripsi. uncinata simul typorumque intervallis diducta omnino non reperiri alibi videntur.

Scribebam Grypswaldiae mense novembri anni MDCCCLXVIII.

ΥΜΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑ

Δήμητρο' ἡύκομον, σεμνήν θεὸν ἄρχομ' αἰεῖδεν,
αὐτὴν ἡδὲ θυγάτρα τανύσφυρον ἦν Ἀιδωνεὺς
ἥρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου ἀγλαοκάρπου
παίζουσιν κούρησι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις
ἄνθεά τ' αἰνυμένην ῥόδα καὶ κρόκον ἡδ' ἰα καλὰ
λειμῶν' ἄμ μαλακὸν καὶ ἀγαλλίδας ἡδ' ὑάκινθον

5

Inscriptio τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς τὴν δῆμητραν rubro colore facta in
M: Δήμητρα correxere Meinekios (Callimachi p. 66) et Cobetus (Mne-
mosynae X p. 312) | 1 repetitur quasi alius ac peculiaris hymni prooe-
mium XIII 1 ubi item Δημήτηρ' aut Δημήτερ' libri omnes et θεάν pro
θεὸν Mosquensis | Δημήτηρ' M | θεὸν Vossius: θεάν M | 3 δῶκε M |
4 δὴ μητρὸς Ilgenius | χρυσοθρόνον Ruhnkenius, fortasse ὠρηφόρον conl.
54 192 492 | 7 λειμῶν' ἄν Ruhnkenius, ἄμ Hermannus: λειμῶνα M

1 Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο Ξ 326 | Ἥρης ἡυκόμοιο K 5 |
<σεμνός> σεμνὰ θέμεθλα Solon 4, 14 ed. Bergk σεμνὰν θεὸν Pind.
Pyth. 3, 79 ed. Mommsen δεινὴν θεὸν * Z 380 | ἄρχομ' αἰεῖδεν * hym.
11, 1 | 2 αὐτῶν ἡδ' * ἵππων B 762 | <τανύσφυρος> τανύσφυροι *
Ὠκεανῖναι Hes. th. 364 | ἥ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον ἦν Ἀιδω-
νεὺς ἥρπασεν ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς Hes. th. 913 |
3 <βαρύκτυπος> Ζηνὶ βαρυκτύπῳ * Hes. th. 388 | εὐρύοπα Ζεὺς * E
265 | 4 Ἀπόλλωνος χρυσαόρου * E 509 | μηλέαι ἀγλαόκαρποι * η 115
ἀγλαόκαρπον Νηρέος θυγάτρα Pind. Nem. 3, 54 μῆνιν αἰεῖδε θεὰ Δη-
μήτερος ἀγλαοκάρπου Orph. fragm. 18, 5 ed. Hermann | 5 παιζούσας
* η 291 | Δαρδανίδες βαθύκολποι * Σ 339 νύμφαι βαθύκολποι * hym.
Ven. 258 | 6 χειρὰς τ' αἰνύμεναι * χ 500 | τῶν ἥ μὲν νάρκισσον
εὐπνοον ἥ δ' ὑάκινθον ἥ δ' Ἴον ἥ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυντο Moschus 1,
65 ed. Ahrens | <ῥόδον> ῥοδοδάκτυλος A 477 | κρόκον ἡδ' * Ξ 348 |
Ἴου ε 72 | 7 λειμῶνες μαλακοί ε 72 ἐν μαλακῷ λειμῶνι Hes. th. 279 |
<ἀγαλλίς> ἀγαλλίδι ἡδ' ὑακίνθῳ * legebatur in Nicandreis apud Athe-
naeum XV p. 683 e ubi ἀγαλλιάς ἦθ' Otto Schneiderus | ἡδ' ὑάκινθον

νάρκισσόν θ' ὃν ἔφυνσε δόλον καλυκώπιδι κούρη
 Γαῖα Διὸς βουλῇσι χαριζομένη πολυδέκτη
 θαυμαστὸν γανόωντα, σέβας δέ τε πᾶσιν ἰδέσθαι . 10
 ἀθανάτοις τε θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις,
 τοῦ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κάρα ἔξεπεφύκει,
 κηώδει δ' ὁδμῇ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
 γαῖά τε πᾶς' ἐγέλασσε καὶ ἄλμυρόν οἶδμα θαλάσσης.
 ἦ δ' ἄρα θαμβήσας' ὠρέξατο χερσὶν ἄμ' ἄμφω 15
 καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθῶν εὐρυάγνια
 Νύσιον ἄμ πεδίον, τῇ ὄρουσεν ἄναξ πολυδέγμων·

8 Pausanias IX 31, 9 νάρκισσον ἄνθος ἡ γῆ καὶ πρότερον ἔφυνεν εἰ
 τοῖς Πάμφω τεκμαίρεσθαι χρή τι ἡμᾶς ἔπει· γεγρονῶς γὰρ πολλοῖς πρό-
 τερον ἔτεσιν ἢ Νάρκισσος ὁ Θεσπιεύς Κόρην τὴν Δήμητρος φησιν ἀρπα-
 σθῆναι παίζουσαν καὶ ἄνθη συλλέγουσαν, ἀρπασθῆναι δὲ οὐκ ἴοις
 ἀπατηθεῖσαν ἀλλὰ νάρκισσοις | ἔφυνσε Ilgenius: φῦσε M | καλυκώπιδι M
 | 10 δέ τε Wyttenbachius: τότε M. δ' ὄγε Matthiaens | 11 ἠδὲ correctum
 ex ἰδὲ M. non melius θεοῖσιν ἰδὲ | 12 ἀπόρριζης M | ἑκατὸν γε κάρην,
 ἐπεφύκει Vossius | 13 κῶδιστ', ὁδμῇ M. κυδιόωντ' Ignarra κωδείας τ'
 Mitscherlichius | πᾶς δ' οὐρανὸς M | ὕπερθεν M | 14 γαῖα τε M | ἐγέλασε
 M | 15 ἦ M | θαμβήσασα M | ἀμφοῖν Cobetus | 17 μέσσατον uel νεῖατον
 Prellerus | ἀμπεδίον M

* Ξ 348 | cf. infra 426 | 8 <νάρκισσος> νάρκισσος μεγάλην θεαῖν ἀρ-
 χαῖον στεφάνωμα Soph. Oed. Col. 683 νάρκησε Hom. | νάρκισσόν θ'
 ὃν ἔφυνεν * infra 428 | ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος Ὀδυσ-
 σεύς θ' 494 | <καλυκῶπις> Νύμφης καλυκώπιδος hym. Ven. 284 κα-
 λυκώπιδα κούρην* hym. Orph. 79, 2 ἐλικώπιδα κούρην* A 98 | 9 Διὸς
 βουλῇσι * N 524 | χαριζομένη * α 140 | <πολυδέκτης> Cornutus de n.
 d. 103 πολυβούτης Hom. | 10 <θαυμαστός> Pind. Pyth. 2, 47 θαυμά-
 σιος θαυματός Hes. θαυμάζειν Hom. | 11 ἀθανάτων τε θεῶν * E 442 |
 πάντας Δαμνᾶ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους * Ξ 198 | θαῦμα
 δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους Hes. th. 588 | 12
 τοῦ καὶ ἀπὸ * γλώσσης A 249 | <κάρα> ἐπὶ κάρ Π 392 Σαννυρίων δ'
 ἐν Γέλωτι ὦ βατίδες ὦ γλαύκων κάρα Athenaeus VII p. 286 c κάρηνα
 καρῆατα Hom. | τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει A 109
 | 13 κηώδει δέξατο κόλπῳ Z 483 | οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε * O 36 |
 14 γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν T 362 'domus iucundo risit odore'
 Catullus 64, 284 | οἶδματι * θύων Φ 234 κῦμα θαλάσσης Σ 145 θα-
 λάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ μ 236 οἶδμα θαλάσσης * in versu Hesiodico cer-
 tamini p. 318, 14 ed. Goettling | 15 ἦ μὲν θαμβήσασα * α 360 |
 ὠρέξατο χερσὶ * φίλησιν Ψ 99 | χερσὶν ἄμ' ἄμφω * [nominativus]
 H 255 ἄμφω [dativus] χερσὶν Apollonius A 1169 | 16 τότε μοι χάνοι
 εὐρεῖα χθῶν A 182 ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης * Π 635 | 17 <πολυδέγ-
 μων> ὦ πολυδέγμον Orph. hym. 18, 11 πολυπάμων Hom.

[Ἰπποῖς ἀθανάτοισι Κρόνου πολυώνυμος υἱός]
 ἀρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν
 ἦγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχῃσεν δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ 20
 κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
 οὐδέ τις ἀθανάτων οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
 ἤκουσεν φωνῆς· οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἐλαῖαι

εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
 αἶεν ἐξ ἄντρον Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος 25
 Ἥελιός τε ἄναξ Ἑπερίονος ἀγλαὸς υἱός
 κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὃ δὲ νόσφιν
 ἦστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῷ
 δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.

18 = 32 adscriptus olim ad 19 | 19 ὄχεσφιν sicut 375 Homericus sermo postulat' Vossius | 20 ἄρ ὄρθια M | 21 κεκλιμένη M | 21 cum 38 iungebant Schneiderus et Matthiaeus, cum 33 Lenzius | 22 οὔτε Hermannus | 23 ἀγλαόμορφοι ἑταῖραι Ruhnkenius ἀγλαόκαρπος Ἀλωάς vel Ἀμαῖα vel Ἐλευθώ vel Ἀχαία Schuetzius Mitscherlichius Vossius ἀγλαόκαρποι Ἑλείαι Ilgenius | 25 ἐξ ἄκρον Ilgenius | 26 secundi opinor poetae | ἥελιος τ' ἄναξ ὑπερήνορος M | 27 ὁδὲ M | 28 πολυκλίστω M | 29 δέχμενος Cobetus

18 = 32 Ἰπποῖς ἀθανάτοισι Π 154 Ἰππων ἀθανάτων * P 476 | <πολυώνυμος> πολυώνυμον * ὕδωρ Hes. th. 785 ἐπεὶ πολυώνυμός * ἐστὶν hym. Apol. 82 | 19 αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν * υ 343 | <ὄχοισιν> ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν * infra 375 ὄχεσφιν aut ὀχέεσσιν Hom. χρύσεος ὄχος Eurip. Tro. 856 | 20 καὶ δ' ὀλοφυρομένη * Σ 72 | <ἰαχέω> ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη hym. 27, 7 ἰαχε ἰάχουσα Hom. | ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ * infra 432 ἦνσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε Ὀρθι' Ἀχαιοῖσιν A 10 ἐκαλέσσατο φωνῇ * Γ 161 ὄρθια φωνῇ * Apollonius Δ 70 | 21 κεκλόμενος * Τρώεσσι O 353 πρῶτά σε κεκλομένῳ Soph. Oed. R. 159 | θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος * T 258 | 22 εἰ δέ τις ἀθανάτων * Z 128 | οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων * ι 521 | 23 ἀγλαόκαρποι cf. ad 4. ἀγλαόκαρπος ἀλὸς σχεδόν ἐστὶν ἐλαίη * Oppianus hal. IV 272 | 24 ἡτ-θεοὶ ἀταλὰ φρονέοντες * Σ 567 | 25 Χάρις λιπαροκρήδεμνος * Σ 382 | 26 Ἀτρεΐδης τε ἄναξ * A 7 | ἀγλαὸς υἱός * B 736 | 27 cf. ad 21 | 28 ἀπάνευθε θεῶν A 549 ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθείς A 349 ἀπάνευθε * πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ ξ 204 | πολυλλίστον * δέ σ' ἱκάνω ε 445 ἐν νηοῖσι πολυλλίστοις * hym. Apol. 347 | 29 δέγμενος * I 191 (γράφεται καὶ δέχμενος διὰ τοῦ χ schol. Ven.) | ἱερὰ καλὰ * λ 130 ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱερὰ B 420 | θνητῶν ἀνθρώπων * A 339 | δέξεται ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων hym. Ap. 274

τὴν δ' ἀεκαζομένην ἤγεν Διὸς ἐννεσίῃσι 30
πατροκασίγνητος πολυσημάντωρ πολυδέγμων
ἵπποις ἀθανάτοισι Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
λεῦσσε θεὰ καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα,
[αὐγὰς τ' ἡελίου, ἔτι δ' ἥλπετο μητέρα κεδνὴν 35
ὄψεσθαι καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετῶν]
τόφρά οἱ ἐλπὶς ἔθειλγε μέγαν νόον ἀχνυμένης περ

ἤχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
ὄξυ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις 40
ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλῃσι,
κῦάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὦμων,
σεύατο δ' ὥστ' οἴωνός ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕγρην

30—32 seclisit Ilgenius | 30 τήνδ' *M* | ἤγε *M* | 31 η in πατροκα-
σίγνητος corr. ex o *M* | πολυσημάντωρ Αἰδωνεύς Vossius | 33 γαῖαν τε
M | 34 λεῦσσε *M* | 35 et 36 congruunt cum 37 | 35 ἔλπετο Homericum |
37 reiecit Mitscherlichius | μέγαν νόον conl. 82 aut νόον μέγα Mit-
scherlichius. male composita clausula prodit sarcinatorum | ἀχνυμένη
Cobetius | lacunam post 37 Schneiderus et Hermannus statuebant | 40 ἔλα-
βεν *M* | χαίτης ἀμβροσίης Hermannus cf. 308 441 205 | 41 χερσὶ corr.
ex χερὶ *M*

30 πόλλ' ἀεκαζομένη * *Z* 458 | κείνης ἐννεσίῃσιν * *E* 894 | 31
πατροκασιγνήτοιο * *Φ* 469 | <πολυσημάντωρ> infra 81* et 376*
σημάντωρ *A* 431 πολυκοιρανίη *B* 204 | 32 = 18 | 33 ὄφρα μὲν * et
in tertio versu τόφρα * *υ* 328 | γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος *
E 769 οὐρανὸν ἀστερόεντα * *O* 371 | 34 Ἑλλήσποντος ἀγάρροος * *B*
845 | πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα * *I* 4 | 35 ἡελίου ἶδεν αὐγὰς *Π* 188
| μητέρι κεδνῇ * *κ* 8 | 36 φῦλα θεῶν * *O* 54 | θεῶν αἰειγενετῶν * *B*
400 | 37 θέλγε νόον *M* 255 | Διὸς τοι νόος μέγας Pind. Pyth. 5, 114
| ἀχνύμενός περ * *X* 424 | 38 <ἡχέω> ἡχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμ-
που Hes. th. 42 περιήχησεν *H* 267 | ὀρέων κορυφάς * *M* 282 | θα-
λάσσης Πάσης βένθεα *α* 53 | 39 τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ * *A* 357
| 40 ἄχος ὄξυ *X* 425 Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν *Ξ* 475 ἐπεὶ μιν
ἄχος κραδίην καὶ θυμόν ἵκανεν *B* 171 | ἀμφὶ δὲ χαῖται * *Z* 509 | 41
ἀμβροσίαι * δ' ἄρα χαῖται *A* 329 | χερσὶ φίλῃσιν * *Ψ* 99 | φίλῃσι δὲ
χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων *Σ* 27 | 42 κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων Κυά-
νεον *Ω* 93 | 43 σεύατ' * ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα *ε* 52 | ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ
ὕγρην * *Ξ* 308

μαιομένη· τῇ δ' οὐτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
 ἤθελεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων. 45
 [οὐτ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν]
 ἐννήμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δῆω
 στρωφᾷτ' αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα
 οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο
 πάσσαι ἀκηχεμένη οὐδὲ χρóa βάλλετο λουτροῖς. 50
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς ἡὼς,
 ἦντετό οἱ Ἑκάτῃ σέλας ἐν χεῖρεσσιν ἔχουσα
 καὶ ῥά οἱ ἀγγελέουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε.
 'πότνια Δῆμητερ, ὠρηφόρε ἀγλαόδωρε,
 τίς θεῶν οὐρανίων ἢ ἐθνητῶν ἀνθρώπων 55

46 olim prioribus par post conexus et inmutatus | οὐδέ οἱ οἰωνῶν
 τις Hermannus οὔτε τις οἰωνῶν οἱ Brunckius οὔτε τις οἰωνῶν τῇ Her-
 mannus senex | 47 χθόνια M i puncto notata | ueterem scriptorem διὰ
 θεῶν posuisse Hermannus credebatur | Δῆω ueteres alii | 48 στρωφᾷτ' M
 | 49 ἡδε πότοιο M sed ut spiritum in ἡ scriba non uideatur a primo
 posuisse | 50 πᾶσαι M. ἄσαι Mitscherlichius conl. T 306, ἦλθε πότοιο
 ἄσσαν Lenzius conl. Hes. theog. 796 | βάπτετο Ignarra θάλλετο Mitscher-
 lichius ἄταλλε λοετροῖς Ilgenius | 51 φαινόλη M | 52 δάος Matthiaeus |
 53 καὶ M | ἀγγέλλουσα Ruhnkenius primo ἄγχι θέουσα Matthiaeus | 54
 Δῆμητερ Ilgenius: δημήτηρ M | ὠρηφόρε M | 55 'Homerus dixisset τίς
 δὲ θεῶν μακάρων' Vossius

44 μαιομένη* κευθμῶνας ν 367 | ἐτήτυμα μυθησαίμην* Hes.
 op. 10 | 45 ἡδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων Σ 404 | 46 οὐ
 γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθών* X 438 | πέμψον δ' οἰωνὸν τα-
 χύν ἄγγελον Ω 310 | 47 ἐννήμαρ μὲν* A 53 | πότνια* Ἥρη μήτηρ
 similia Hom. | <Δῆω> Soph. Antig. 1120 cf. infra 211 492 | 48 cf. 61 |
 ἔστασαν αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες η 101 | 49 ἀμβροσίης
 καὶ νέκταρος* ι 359 | οἶνοιο παλαιού ἡδυπότοιο* β 340 | 50 χρóa
 νίξετο ζ 224 | <λουτρόν> γυναικείῳ λουτρῷ Hes. op. 753 λοετρῶν
 Σ 489 | 51 δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ I 474 | ἐπερχομένη χρυσόθρονος
 Aurora χ 198 | <φαινολὶς> φέσπερε πάντα φέρεις ὅσα φαίνολις ἐσκέ-
 δας' αὖτως Sappho 95 | 52 δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι* δ 300 ἐν χερσὶν
 ἔχοντες* Σ 551 | 53 ἔπος φάτο φώνησέν τε* δ 370 | 54 cf. infra
 192 et 492 | <ὠρηφόρος> ὠρη et φέροι δὲ κεν ὠρια πάντα tum
 βουληφόρος aliaque cum -φόρος composita Hom. | <ἀγλαόδωρος> καρ-
 πὸν Ἐλευσινίης Δημήτερος ἀγλαοδώρου Agallias in versu post Σ 551
 interpolato ἀγλαόκαρπος ἡπιόδωρος ζείδωρος Hom. | 55 <οὐράνιος>
 Pindarus τίς οὐρανίωνων E 373 θεοὶ οὐρανίωνες A 570 ἢ θεῶν τῶν
 οὐρανίων Eurip. El. 1234 | πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν
 ἀνθρώπων A 339

ἤρπασε Περσεφόνην καὶ σὸν φίλον ἤκαχε θυμόν;
φωνῆς μὲν γὰρ ἄκουσ' ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ὅς τις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα'

ὥς ἄρ' ἔφη Ἑκάτη· τὴν δ' οὐκ ἡμείβετο μύθῳ
'Ρεῖης ἠνκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ
ἦιξ' αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
'Ἡέλιον δ' ἵκοντο θεῶν σκόπον ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
στὰν δ' ἵππων προπάροιθε, καὶ εἴρετο διὰ θεάων.
'Ἡέλι' αἰδεσσαί με θεάς ὕπερ, εἴ ποτε δὴ σευ
ἦ ἔπει ἦ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμόν ἱήνα·
κούρην τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλος, εἶδει κυδρὴν,
τῆς ἀδινῆν ὅπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτιο
ὥστε βιάζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον

56 Pausanias VIII 37, 9 ἐπίκλησις ἐς τοὺς πολλοὺς ἐστὶν αὐτῇ
Δέσποινα καθάπερ καὶ τὴν ἐκ Διὸς Κόρην ἐπονομάζουσιν, ἰδίᾳ δέ
ἐστὶν ὄνομα Περσεφόνη κατὰ Ὅμηρον καὶ ἔτι πρότερον Πάμφως ἐποίη-
σαν | 57 γὰρ μὲν ἄκουσ' Wassenbergius, μὲν γὰρ Vossius: γὰρ ἤκουσ',
M. γὰρ πυθόμην Hermannus | εἶδον M | 58 σοὶ δ' M | ρ 561 αἰψά κ'
ἐγὼ comparando uiam monstrauit opinor Ilgenius. ὦκα λέγοι νημερ-
τέα πάντα Ἡέλιος cum unius uersus supplementis Hermannus αὐτὴν
in Hermannianis Vossius ὦνα (id ut esset ὦ ἄνασσα) λέγω Mitscher-
lichius | 63 στὰν M | 64 θεὰν θεός Peerlkampius conl. hym. Merc. 154
μ' ἐλέησόν τ' Matthiaeus θεᾶς Vossius θεῆς Hermannus Θεάς Ilgenius
'Ρεῖας et deinde ἱήνε Ignarra | 66 'κούρην ἦν inuenitur Π 56 Σ 444' Her-
mannus | 67 ἀδινῆν M | 68 εἶδον M

56 <Περσεφόνη> Περσεφόνην* Hes. th. 913 Περσεφόνεια I 457
| θυμόν ἀκηχέμεναι Σ 29 | 57 cf. 68 | ἴδον ὀφθαλμοῖσιν* Γ 169 |
58 αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι ρ 561 | 59 ὥς ἄρ' ἔφη * A
584 | ἀμείβετο μύθῳ * Ω 200 | 60 ἠύκομος * Ρεῖα Hes. th. 625 |
θυγάτηρ * μέγαλοιο Κρόνοιο E 721 | 61 cf. 48 | ἦιξεν * Φ 247 | 62
ἠέλιον * Σ 239 Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο * 383 | Ἡελίος θ' ὅς πάντ'
ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις Γ 277 | 63 στῇ δ' ἵππων προπάροιθεν *
Ω 286 | διὰ θεάων * Ξ 184 | 64 αἰδεσσαί I 640 σὺν δέ μ' αἰδεο καὶ
μ' ἐλέησον Φ 74 | εἴ ποτε δὴ τι ἦ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ
ἔργῳ A 395 | 65 κραδίην καὶ θυμόν * B 171 τά κε θυμόν ἱήνη *
Ω 119 κραδίη καὶ θυμός * tum ἰάνθη * δ 548 et 549 | 66 φίλον
θάλος * ὃν τέκον αὐτῇ X 87 | 67 ὅπ' ἄκουσα * H 53 | δι' αἰθέρος
ἀτρυγέτιο * P 425 | 68 ὥστε * μοι ὑβρίζοντες α 227 | ἀτὰρ οὐκ ἴδον
ὀφθαλμοῖσιν * supra 57 | 69 ἐπὶ χθόνα διᾶν Ω 532 | κατὰ πόντον
Δ 276

αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι, 70
 νημερτέως μοι ἐνισπε φίλον τέκος εἴ που ὄπωπας
 [ὅς τις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκη
 οἴχεται ἢ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.]
 ὥς φάτο· τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἡμείβετο μύθῳ.
 'Ρείης ἠνκόμου θυγάτερ Δῆμητερ ἄνασσα, 75
 εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα σ' ἄξομαι ἡδ' ἐλεαίρω
 ἀχνυμένην περὶ παιδὶ ταυνσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 ὅς μιν ἔδωκ' Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν
 αὐτοκασιγνήτῳ· ὃ δ' ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα 80
 ἀρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.
 ἀλλὰ θεὰ κατάπαυε μέγαν [γόνον οὐδέ τί σε χρὴ
 μὰψ αὖτως ἄπλητον ἔχειν] χόλον· οὗτοι αἰκῆς
 γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντῳ Ἀιδωνεὺς,

70 καταδέρκεται *M* | 71 ὄπωπεν *M* | 72 et 73 congruunt cum superioris versus clausula | 72 ἐμοῖο *M* | 74 τὴνδ' *M* | 75 Ξ 203 'Ρείας Aristarchus et Aristophanes cf. 442 | θυγάτερ Schneidewinus ut uideatur: θυγάτηρ *M* | 76 'est qui σ' ἄξομαι scribat' Ruhnkenius: μέγα ἄξομαι *M*. γὰρ σε μέγ' ἄξομαι Vossius | 77 οὐδέ τοι Lenzius | 78 νεφεληγερετά *M* | 80 ὃδ' *M* | 81 ἵπποις ἄγαγεν Cobetus | 82 μέγαν χόλον Hermannus | inter μέγαν et χόλον quae intercedunt insiticia iudicauit Schneidewinus | οὐδέ τι σε *M* | 83 αὖτως Hermannus: αὖτως *M* | ἄπληστον Hermannus ἀτέλεστον Ruhnkenius tentauit ἄλληκτον Mitscherlichius conl. I 636 | ὅχειν potius quam ἔχειν *M* | οὗτοι coniunctim ante Vossium

70 αἰθέρος ἐκ δίης * Π 365 | καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν * λ 16 (ἐπιδέρκεται Zenodotus) | 71 νημερτέως * τὸν μῦθον ἐνισπήσω ε 98 νημερτές μοι ἐνισπε * δ 642 | φίλον τέκος * Γ 162 | εἴ που ὄπωπας * γ 93 | 72 νόσφιν ἐμεῖο Φ 135 | ἀέκουσαν ἀνάγκη * infra 124 ἀέκουσαν * β 130 ἀνάγκη * Ξ 128 | 73 θνητῶν ἀνθρώπων * Υ 204 | 74 ὥς φάτο * Α 188 | 74 et 75 cf. 59 et 60 | 75 Δῆμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης * Ξ 326 | 76 εἰδήσεις * η 327 | θεὸν μέγαν ἄζετο * Ε 434 μέγα κήδετα ἡδ' ἐλεαίρει * Β 27 | 77 ἀχνυμένη * λ 388 | οὐδέ τις ἄλλος Αἴτιος * λ 558 | 78 ἄλλον γ' εἰ μὴ ρ 383 | νεφεληγερέτα Ζεὺς * Α 511 | 79 θαλερὴν παράκοιτιν Γ 53 θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν * Hes. th. 921 κεκληῖσθαι ἄκοιτιν * Ξ 268 | 80 αὐτοκασιγνήτος * Β 706 | ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα * Ψ 51 | 81 ἀρπάξασα φέρει κ 48 | μέγα ἰάχοντα * ι 392 | 82 κατέπαυσα * θεῶ χόλον δ 583 cf. τ 67 | οὐδέ τί σε χρὴ * Ι 496 | 83 μὰψ αὖτως * ἀτέλεστον π 111 | <ἄπλητος> ἄπλητον κοτέουσα Hes. th. 315 | οὗτοι αἰκῆς * Ι 70 | 84 γαμβρὸς * Ι 142 | ἀθανάτους πολυσημάντῳ Ἀιδωνεὺς * infra 376 cf. 31

αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος· ἀμφὶ δὲ τιμῇ
ἔλλαχεν ὥς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη

85

τοῖς μεταναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.
ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ρίμφα φέρον θόον ἄρμα τανύπτεροι ὥστ' οἴωνοί.
τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν·
χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφεί Κρονίωνι
νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
ᾧχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πύονα ἔργα
εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
εἰσορόων γίγνωσκε βαθυζώνων τε γυναικῶν,
πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,

90

95

85 αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διὸς Schneiderus ex versu 364 | τιμῇ Schneidewinus: τιμὴν M. τιμῆς Hermannus apud Frankium | 86 τα-
πρῶτα M | διατριχὰ M | periisse versum Matthiaeus uidit. supple πᾶσι
καταφθιμένοισιν ἀνασσεμένον εἶν' Αἶδαο | 87 post 81 ponebat Brunckius
delebat Hermannus apud Ilgenium | μέτα ναιετάει Ilgenius μεταναιετάει
Vossius: μέτα ναίεται M. μέτα ναιετάειν ὦν Valckenarius | τῶν κοίρα-
νος εὔχεται εἶναι aut ἐνέροις τῶν κοίρανος ἐστίν Mitscherlichius | ἔλ-
λαχεν corr. ex ἔλαχεν M | 88 τοὶ δ' M | 89 ρίμφ' ἔφερον Ruhnkenius ut
apud Homerum et Hesiodum | 90 τήνδ' M | 91 δὴ ἔπειτα Hermannus:
δ' ἤπειτα M. δὴ ἔπειτα Vossius δὲ ἔπειτα Ilgenius | 92 νόσφιν ἰούσα
θεῶν ἀγορῆς κατὰ homo a Ruhnkenio laudatus | 95 γίγνωσκε M

85 αὐτοκασίγνητος* B 706 cf. supra 80 | <ὁμόσπορος> ὁμόσπο-
ρον ἔθνος Pind. Nem. 5, 43 ὁμογάστριος Hom. | ἀμφὶ δὲ τίμῃ* hym.
Merc. 172 | 86 ὥς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός Hes. th. 425 |
τρίχθα δὲ πάντα δέδασται O 189 διὰ τρίχα* κοσμηθέντες B 655 δα-
σμὸς* ἵκηται A 166 | 87 Αἰδης ἐνέροισιν ἀνάσσει O 188 | κοίρανος
εἶναι* σ 106 | 88 ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο* Θ 184 | σμερδαλέον
ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς ρίμφ' ἔφερον θυὸν ἄρμα Hes.
scut. 341 | 89 ρίμφ' ἔφερον θυὸν ἄρμα* A 533 | οἴωνοῖσι τανυπτε-
ρύγεσσι M 237 αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον* Hes. th. 523 οἴωνόν δ' ἐνόει
τανυσίπτερον hym. Merc. 213 | 90 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ
θυμόν ἰκάνει Θ 147 | αἰνότερον καὶ κύντερον* λ 427 | ἵκετο θυμόν*
A 88 | 91 κελαινεφεί Κρονίωνι* A 397 | 92 νοσφισθεῖς* λ 73 νο-
σφισθεῖσα* γέρα προτέρων Pythiae versus de Cerere apud Pausaniam
VIII 42, 6 cf. ad 158 | θεῶν ἀγορὴν* Θ 2 | καὶ μακρὸν Ὀλυμπον* E
398 | 93 πόλιας καὶ πύονας* ἀγρούς Θ 560 | ἀνδρῶν πύονα ἔργα*
M 283 | 94 τεῖχος ἀμαλδύνας* M 32 | πολὺν χρόνον* M 9 | 95
βαθυζώνους τε γυναικῶν* I 594 | 96 πρίν γ' ὅτε* ν 322 πρίν γ'
ὅτε δὴ* hym. Ap. 49 | Ἀλκίνοοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα* Θ 13

ὅς τ' ὅτ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν

ἔξετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο φίλον τετιημένη ἦτορ
[Παρθενίῳ φρέατι ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται]
ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,
γρηὶ παλαιγενεὶ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
εἰργηται δῶρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
οἷαί τε τροφοὶ εἰσι θεμιστοπόλων βασιλῆων
παίδων καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἡχήμεντα.

100

τὴν δὲ ἶδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θυγάτρες
ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὅφρα φέροιεν

105

97 τότε λευσῖνος *M* | 98 τετιημένος *M* | post 98 intercidiſſe uersum Hermannus statuit sic exeuntem ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ | 99 utique prior pars nouicia. Pausanias I 39, 1 ἐξ Ἐλευσῖνος πρὸς Μέγαρον ἐρχομένοις φρέαρ ἐστὶν Ἀνθιον (Παρθενιον Ruhnkenius) καλούμενον· ἐποίησε δὲ Πάμφως ἐπὶ τούτῳ τῷ φρέατι καθῆσθαι Δῆμητρα μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς παιδὸς γραῖ εἰκάσμενην, ἐντεῦθεν δὲ αὐτὴν ἄτε γυναῖκα γραῖαν ὑπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Κελεοῦ κομισθῆναι παρὰ τὴν μητέρα καὶ οἱ τὴν Μετάνειραν οὕτω πιστεῦσαι τοῦ παιδὸς τὴν ἀνατροφὴν. Apollodorus I 5, 1 εἰκασθεῖσα δὲ γραῖ ἦκεν εἰς Ἐλευσῖνα καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων ἔνδον οὐσῶν γυναικῶν καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι γραῖά τις Ἰάμβη σκώψασα τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιάσαι cf. 272 | παρ' θείῳ φρέατι Wolfius θείῳ παρ' φρέατι Hermannus φρεῖατι Παρθενίῳ Porsonus | 101 παλαιγενεή *M* | 103 οἷαιτε τροφοὶ εἰσὶ *M*. οἷαι δὲ Wolfius | fuitne θεμιστοπόλοις βασιλεῦσι an 104 ab alio adiectus?

97 Ἐλευσῖνος θυοέσσης* infra 490 cf. 318 θυόεν* νέφος O 153 | 98 ἔξετο* Ψ 235 | ἐγγὺς ὁδοῖο* ν 268 | φίλον τετιημένη ἦτορ* δ 804 | 99 ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται* η 131 et ρ 206 | 100 ἐν σκιῇ* ἐξόμενον Hes. op. 593 | αὐτὰρ ὕπερθεν B 218 | θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ψ 190 | 101 γρηὶ* δέ μιν εἰκνῖα παλαιγενεῖ Γ 386 | ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος* Ξ 290 | οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο* P 5 | 102 δῶρ' Ἀφροδίτης* Γ 54 | <φιλοστεφάνος> εὐστεφάνου* τ' Ἀφροδίτης θ 267 | Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου Theognis 1304 et 1332 | 103 οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν ν 223 | <θεμιστοπόλος> θεμιστοπόλοι βασιλῆες* Hes. fr. 32, 1 et 3 cf. infra 215* et 473* δικασπόλοι Hom. | 104 παίδων* O 663 | cf. β 345 et 361 | καὶ δὲ δώματα ἡχήμεντα* δ 72 | 105 τὴν δὲ ἶδε* Σ 382 | Δῆμητρος τοι Ἐλευσινίης* ἱερὴ ὅψ Antimachus apud Strabonem VIII p. 364 cf. infra 266 | 106 ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ Ἐρχεσθε κρήνηνδε υ 153 | ὕδωρ προτὶ ἄστν φέρεσκον κ 108 | <εὐήρυτος> κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα Ψ 34

κάλπισι χαλκείησι φίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
 τέσσαρες ὥστε θεαί, κουρήιον ἄνθος ἔχουσαι,
 Καλλιδική καὶ Κλεισιδική Δημώ τ' ἐρόεσσα
 Καλλιθόη θ' ἢ τῶν προγεγεστάτη ἦεν ἀπασῶν· 110
 οὐδ' ἔγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὀρᾶσθαι.
 ἄγχοῦ δ' ἰστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
 τίς, πόθεν ἐσσί γρῆν, παλαιγενέων ἀνθρώπων;
 τίπτε δὲ νόσφι πόλῃος ἀπέστιχες οὐδὲ δόμοισι
 πίνασαι; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα 115
 τηλίκαι ὥς σύ περ ὧδε καὶ ὀπλότεραι γεγάασιν,
 αἷ κέ σε φίλωνται ἡμὲν ἔπει ἡδὲ καὶ ἔργῳ.
 ὧς ἔφραν· ἡ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων.

107 κάλπισι *M* | φίλου *Matthiaeus* ex τ 458 ubi item φίλα pro φί-
 λον *codex Vindobonensis* habet | 108 Pausanias I 38, 3 τὰ ἱερὰ τοῖν
 θεοῖν Εὐμολπος καὶ αἱ θυγατέρες δρῶσιν αἱ Κελεοῦ, καλοῦσι δὲ σφᾶς
 Πάμφως τε κατὰ ταῦτά καὶ Ὅμηρος Διογένειαν καὶ Παμμερόπην καὶ
 τρίτην Σαισάραν cf. 285 ss. | 'Homerum credas scripsisse τρεῖς ὥσεί
 τε θεαί' *Hermannus* 108—110 interpolatori tribuens | 109 Κλεισιδική
 nominis posterior pars *Ruhnkenio* suspecta | 110 tollebat *Prellerus* | ἡ
 σφέων aut ἡ δῆ aut ἡ δὲ προφερεστάτη legebatur in *Hesiodi theog.* 79
 | προγεγεστῆρη *Vossius* conl. η 156 et θ 128 | ἀπασέων *Wolfius* | 111
 ἔγνων *Cobetius* | 112 δ' omisit *M* | 113 γρῆν *M* | lege χαμαιγενέων | 114
 πόλιος *M* | 115 πίνασαι *Vossius*: πινᾶς *M*. πινᾶ *Hermannus* conl.
 δαμνᾶ *Ξ* 199 | 117 αἷ κε σε *M* | φίλωνται *Vossius*: φίλονται *M*. φίλαιντο
Ilgenius | 118 ἔφραν *Vossius*: ἔφαθ' *M*. | ἡ δ' *M*. ἡ δὲ ἔπεσσιν *Hoffman-*
nus | alibi in hoc carmine πότνια Δηώ aut δῖα θεάων

107 κάλπιν ἐχούση η 20 | πρὸς δώματα πατρὸς * δ 657 φίλου
 πρὸς δώματα πατρὸς * τ 458 | 108 ἔχει ἡβης ἄνθος *N* 484 | <κου-
 ρήιος> κούριον ἄνθος in versu post *N* 433 interpolato cf. *Orph. argon.*
 1347 | 109 Λειαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια *Hes. th.* 257 cf.
 ibidem 253 | <ἐρόεις> Ἀλή τ' ἐρόεσσα * *Hes. th.* 245 ἐρατὸς ἐρατεινὸς
Hom. | 110 ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν η 156 πάντων προφερέστατος
 ἦεν θ 128 ἡ οἱ γαῖων πολὺ φιλότατη ἔσκεν ἀπασέων θ 284 | Καλ-
 λιώπη θ'· ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων *Hes. th.* 79 | 111 χαλε-
 ποὶ δὲ θεοὶ * φαίνεσθαι ἐναργεῖς *Υ* 131 | χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν
 ὀρᾶσθαι * λ 156 | 112 ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 Δ 92 | 113 τίς πόθεν * εἰς ἀνδρῶν Φ 150 | γρῆν * παλαιγενὲς χ 395
 | <χαμαιγενῆς> χαμαιγενέων ἀνθρώπων * *Hes. th.* 879 hym. Ven. 108
 cf. infra 352 χαμαὶ ἐρχομένων ἀνθρώπων * *Hom.* | 114 τίπτε δέ * σε
 χρεῖ᾽ δεῦρ' ἦγαγε δ 312 | νόσφι πόλῃος α 185 | ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε *
 μ 143 | 115 ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα * α 365 | 116 τηλίκου ὥς * περ ἐγὼν
 Ω 487 | ὥς σύ περ ὧδε Ω 398 | οἵπερ ἐμεῖο Ὀπλότεροι γεγάασιν Δ 324
 | 117 cf. ad 64 | 118 ὧς ἔφραν * κ 422 | ἡ δ' ἐπέεσσι * καθάπτετο Ω
 127 | ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ * λ 81 | δῖα θεάων * supra 63

' τέκνα φίλ' αἵ τινές ἐστε γυναικῶν θηλυτεράων,
 χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὗτοι αἰεὶ κῆρ
 ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθέα μυθήσασθαι. 120
 Δὼς ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶ· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.
 νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίη δ' ἀέκουσαν ἀνάγκη
 ἄνδρες ληιστῆρες ἀπήγαγον· οἳ μὲν ἔπειτα 125
 νηὶ θεῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
 ἡπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες ἡδὲ καὶ αὐτοὶ,
 δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἦρατο θυμὸς,
 λάθρη δ' ὀρμηθεῖσα δι' ἡπείροιο μελαίνης 130
 φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή με
 ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναιάτο τιμῆς.

119 φίλ' αἵτινες Fonteinius: φίλα. τίνες M | ἐστὶ M | 120 οὗτοι
 Fonteinius: οὗτι M | 121 εἰρομένοισιν M | 122 δὼς ἐμοί γ' M. Διὸ Fon-
 teinius Δὼς μὲν Brunckius Δωρὶς Ruhnkenius Δωσὼ Passouius Δμωὶς
 Mitscherlichius Δωὶς uel Δωὰς Hermannus | 123 δ' αὖτε Ruhnkenius |
 124 lege ἀέκουσαν· ἐλόντες | 125 οἳ μὲν M | 126 damnauit Lenzius conl.
 133 s. | 'Homericum νῆα θεῇν ut λ 456' Vossius | Θορικόνδε Ruhnke-
 nius cf. Herodianum Lentzi I p. 152, 10 τὸ Θορικός οἱ πλείους ὀξύ-
 νουσιν | γυναῖκας et 127 ἀολλέας Baumeisterus | 127 οἳ δὲ Hermannus
 senex | αὐτοῦ Lenzius | aut deesse uersum post 127 Hermannus putabat
 aut poetam scripsisse δεῖπνον δ' ἡρτύνοντο | 128 δεῖπνον δ' ἐντύνοντο
 Vossius, δεῖπνόν τ' ego: δεῖπνον ἐπηρτύνοντο M | 131 ὄφρα κε Ruhn-
 kenius | 132 ἀπονοίατο M

119 τέκνα φίλ' * ἦτοι δ 78 | γυναικῶν θηλυτεράων * λ 386 |
 120 ἐγὼ μυθήσομαι * δ 240 | οὗτοι αἰεὶ κῆρ * I 70 | 121 εἰπέ μοι εἰ-
 ρομένη * ω 474 | ἀληθέα μυθήσασθαι * Z 382 | 122 αὐτὰρ ἐμοί γ'
 ὄνομ' ἐστὶν * Ἐπήριτος ω 306 Οὗτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἔστ' * ι 366 | Ἀρ-
 ναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ σ 5 | 123 νῦν αὖτε
 A 363 | Κρήτηθεν Γ 233 | ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης * B 159 | 124
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγουσιν N 572 | οὐκ ἐθέλουσα*
 Σ 434 | βίη δ' ἀέκοντος A 430 ἀέκουσαν* β 130 | ἀνάγκη* Ξ 128
 cf. supra 72 | 125 ληιστῆρες * γ 73 cf. hym. 7, 6 ss. | 126 νηὶ θεῇ
 A 389 | 127 ἡπείρου ἐπιβῆναι ε 399 | ἀολλέες * E 498 | ἡδὲ καὶ
 αὐτοὶ * τ 429 οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ * α 33 | 128 δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο*
 ο 500 | <ἐπαρτύνομαι> ἐπήρτυε * πῶμα θ 447 ἡρτύναντο δ' ἐρετμὰ
 θ 53 | παρὰ πρυμνήσια νηός * A 476 | 129 σίτοιο μελίφρονος * ω
 489 | 130 λάθρη * ὀπιπτεύσας H 243 | δεύτερον ὀρμηθεῖς * Π 402 |
 ἡπείροιο μελαίνης * ξ 97 | 131 φεῦγον * I 478 | ὑπερφιάλους * γ 315
 | σημάντορας * Δ 431 | ὄφρα κεν * ἦδη Ω 635 | 132 ἀπριάτην * A 99
 | τιμῆς ἀπονήμενος ω 30

οὔτω δεῦρ' ἰκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα
 ἢ τις δὴ γαῖ' ἔστι καὶ οἷ τινες ἐγγεγάασιν.
 ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 135
 δοῖεν κουριδίους ἄνδρας καὶ τέκνα τεκέσθαι
 ὥς ἐθέλουσι τοκῆς· ἐμὲ δ' αὖτ' οἴκτείρατε κοῦραι
 προφρονέως, φίλα τέκνα, τέων πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
 ἀνέρος ἠδὲ γυναικὸς, ἵνα σφισιν ἐργάζωμαι
 πρόφρων οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται· 140
 καί κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
 καλὰ τιθηνοίμην καὶ δώματα τηρήσαιμι
 καί κε λέχος στορέσαιμι μυχῶ θαλάμων ἐυπήκτων
 δεσπόσυνον καὶ κ' ἔργα διδασκῆσαιμι γυναικας·

134 ἦ τις γαῖ' ἢ δ' ἔστι Cobetus | γαῖα et ε super αι M | ἔστι M | ἐγγεγάασιν M | 135 ὑμῖν πάσῃσιν Hermannus | 137 οἷ' ἐθέλουσι Fonteinus | 'pronuntiandum τοκῆς' Matthiaeus | ἐμὲ δ' M. ἐμοὶ δ' αὖτ' εἵπατε Cobetus. ἐμ' αὖτ' Fonteinus ἐμὲ δ' οἴκτείρατε Ilgenius | 138 πρὸςτροπον ὦ φίλα Vossius | τέως Ruhnkenius. immo priora futilia | 139 ἵνα σφίσι M | 140 'potuisset scribere ἔργα γυναικὸς ἀφήλικος οἷα' Hermannus | 141 αἷ κεν Matthiaeus | ἔχουσα corr. ex ἔχουσιν M | 143 ἐυπήκτων Wolfius | 144 'potuisset κὲ omittere' Hermannus | διδασκῆσαιμι γυναικας Vossius: διαθήσαιμι γυναικὸς M. διαντλήσαιμι γυναικὸς Mitscherlichius διαθλήσαιμι Ignarra διαθρήσαιμι γυναικῶν Bothius | post hunc versum φῆ δ' αὖ θεᾶ. καί κ' ἔργα διαθήσα scripsit, intellecto errore suo -θήσ- in τήνδ' correxit atque ἀντίκ' ἀμεί. adiecit, denique his expunctis versum 145 repetiit integrum praeposita cruce M

133 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην* ν 303 | οὐδέ τι οἶδα* γ 184 | 134 Κρήτη τις γαῖ' ἔστι* τ 172 | τίνες ἄνδρες ἐγγεγάασιν* ν 233 cf. hym. Ap. 468 | 135 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες A 18 πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες* Hes. op. 81 | σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν ζ 180 s. | 136 ἀνδρὸς κουριδίου* ω 196 | καὶ τέκνα τεκέσθαι* χ 324 | 137 βασιλεῖς aut βασιλῆες trisyllabum Hes. op. 263 et 248 | 138 προφρονέως* Z 173 | φίλα τέκνα* K 192 | πῇ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω; τεῦ δώμαθ' ἵκωμαι Ἀνδρῶν ο 509 | τέων* Ω 387 | 139 ἀνὴρ ἠδὲ γυνή* ζ 184 ἄνδρες ἠδὲ γυναῖκες* O 683 | τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο* ω 210 | 140 πρόφρων* ξ 406 | <ἀφήλιξ> παναφήλικα* παῖδα X 490 | ἔργα τέτυκται* X 450 | 141 καί κε* el in tertio versu καί κε* ο 313 ss. | <νεογνός> αἶδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος hym. Merc. 406 νεογιλός Hom. | ἐν ἀγκοίνῃσιν* ἰαύεις Ξ 213 | 142 <τιθηνέομαι> μανίαι σ' ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι Theognis 1231 τιθήνη Hom. | <τηρέω> τηρέωντι Pind. Pyth. 2, 88 δῶμα φυλάσσοις ε 208 | 143 στορέσαι πυκινὸν λέχος I 621 | μυχῶ θαλάμων ἐυπήκτων* ψ 41 | 144 <δεσπόσυνος> δεσποσύναισιν Pind. Pyth. 4, 267 δέσποινα Hom. |

φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος Ἀδμῆς 145
 Καλλιδικῇ Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 'μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
 τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι ἥδ' ὀνομήνω
 ἀνέρας οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, 150
 δήμου τε προύχουσιν ἰδὲ κρήδεμνα πόλῃος
 εἰρύεται βουλῇσι καὶ ἰθείῃσι δίκησιν·
 ἡμὲν Τριπτολέμου πνικμῆδεος ἥδ' Διόκλου
 ἥδ' Πολυξείνου καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο
 καὶ Δολίχου καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο, 155
 τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δῶματα πορσαίνουσιν·

145 φῆ ῥα θεά. τὴν δ' *M* | 146 'Καλλιδικῇ pro Saesara uel Pammerope
 ab interpolatore posita uidetur' Hermannus. mireris nullum optasse
 Καλλιθόῃ conl. 110 | θυγατρῶν *M* | 147 ἡχνύμενοί *M*. ἀχνυμένοις περ
 ἀνάγκη τετλάμεν ἄνθρώποις Brunckius | 148 τετλάμεν ut esset infiniti-
 uis pro imperatiuo Ingenius | φέρτεροί εἰσιν *M* | 150 τιμῆς documentum
 uersus immutati ab alio quem simul 151 et 152 interposuisse suspicor
 | 151 πόλῃος corr. ex πόλιος *M* | 153 negligentiam constructionis Her-
 mannus statuebat, 153—155 grammatico tribuebat Matthiaens, 156 ante
 153 Schneiderus collocabat | ἡμὲν Matthiaens: ἡ μὲν *M* quod Ruhnke-
 nius ad domum, ad τιμὴν Ignarra referebat. ἡ μὲν Τριπτολέμου πν-
 κινῇ ἵς 'ubi est' Vossius | ἥδ' quod Ruhnkenius e codice notauerat
 Matthiaens: ἡ δὲ *M* | 154 ἥδ' Matthiaens: ἡ δὲ *M* | Pausanias I 38, 2
 de Eumolpo Ὀμήρῳ ἔς μὲν τὸ γένος ἔστιν οὐδὲν αὐτοῦ πεποιημένον,
 ἐπονομάζει δὲ ἀγήνορα ἐν τοῖς ἔπεσι τὸν Εὐμόλπον. hinc ἀγήνορος
 Εὐμόλποιο Ruhnkenius | 155 Δολίχου Vossius: δολιχοῦ *M* | πατρὸς ἀμύ-
 μονος Ruhnkenius

δμωαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι χ 422 ἔργα διδασκῆσαι
 Hes. op. 64 | 145 ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο* δ 382 | παρθένος Ἀδμῆς*
 ζ 109 | 146 Ἀλκηστις Πελλίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη B 715 | 147
 μαῖ* ἄγε β 349 | θεῶν ἐρικυδέα δῶρα T 265 δῶρα* θεῶν σ 141 |
 καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη* M 178 | σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη*
 ν 307 | cf. infra 216 et 217 | 148 πολὺ φέρτεροί εἰσιν* K 557 | 149
 σοὶ δ' αὐτῷ πνικινῶς ὑποθήσομαι* α 279 | <σαφῆς> σαφές hym.
 Merc. 208 σάφα Hom. | οὐδ' ὀνομήνω* B 488 | 150 μέγα κράτος*
 N 486 | 151 προύχουσιν* κ 90 | Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα* Π 100 | ὅς
 Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεται τε πόλῃα Hes. scut. 105 | 152 εἴρουτο
 δίκησι Π 541 | ἰθείῃσι δίκησιν Hes. th. 86 | 153 ἡμὲν* et ἥδ' π
 212 | cf. 474 ss. | γραῖης πνικμῆδεος* α 438 | 154 ἥδ' adiunctum
 superiori ἡμὲν* π 306 | 155 πατρὸς ἀμύμονος* η 29 | ἄστεος ἡμετέ-
 ροιο* O 351 | 156 τῶν πάντων* X 424 | κατὰ δῶματα* υ 122 |
 <πορσαίνω> πορσαίνειν Pind. Ol. 6, 33 πορσυνέουσα λέχος Γ 411

τάων οὐκ ἄν τις σε κατὰ πρῶτιστον ὀπωπὴν
 εἶδος ἀτιμήσασα δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
 ἀλλὰ σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοείκελός ἐσσι.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δῶματα πατρὸς 160
 ἔλθωμεν καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ
 εἰπώμεν τάδε πάντα διαμπερὲς, αἶ κέ σ' ἀνώγῃ
 ἡμέτερον δ' ἰέναι μὴδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
 τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
 ὀψίγονος τρέφεται πολυεύχετος ἀσπάσιός τε. 165
 εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
 ρεῖά κέ τις σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίῃ.
 ὥς ἔφαθ'· ἥ δ' ἐπένευσε καρήατι· ταὶ δὲ φαινὰ
 πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι. 170
 ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ

157 ἄν τις σε *M* | ὀπωπῆς *Ignarra* | 158 ἀπονοσφίσσειεν *M* | 159 in-
 terpolatus uidebatur *Mitscherlichio* | θεοείκελος ἐσσί *M* | 160 δ' ἐθέλεις
Hermannus: δὲ θέλεις *M* cf. 137 45 193 | ἕως πρὸς *Brunckius* | 162
 ἀνώγῃ *Fonteinus*: ἀνώγει *M*. ἀνώγοι *Brunckius* | 163 ἡμέτερόνδ'
Ruhnkenius | μὴ δ' *M* | 164 εὐπήκτῳ *Wolfius* | 165 eiciebat *Matthiaeus*
 | num πολύεγκτός τ' ? | 166 τόν γε θρέψαιο 221 | 167 ἥ ρά κε *Matthiaeus*
 ex 222 ρεῖά σε τις κεν *Brunckius* | 168 ἀποθρεπτήρια *M* | 169 ἔφαθ'
 corr. fortasse ex ἔφαν *M* | ἥδ' *M* | 170 κυδιόωσαι *Ruhnkenius* | 171
 αἶψα δὲ μητρὶ *Mitscherlichius*

157 τάων οὐ* τις β 121 | οὐκ ἄν τις σε τ 107 | ἥντησας ὀπωπῆς*
 δ 327 | 158 εἶδος* ἀμαλδύνουσα supra 94 | δόμων ἄπο* γ 313 |
 <ἀπονοσφίζω> νοσφισσαμένη τόδε δῶμα φ 77 ἀπονοσφισθῶσι hym.
Merc. 562 | 160 εἰ δ' ἐθέλεις ἐπίμεινον* ρ 277 | πρὸς δῶματα πα-
 τρός* δ 657 | 161 βαθυζώνους* τε γυναικας *I* 594 | εὐζωνος Με-
 τάνειρα 212 234 243 255 | 162 ἡματα πάντα διαμπερὲς εἶ κε* *II*
 499 | 163 ἡμέτερον δ'* ἐλθόντες θ 39 | 164 ὅς μοι τηλύγετος τρέ-
 φεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ· τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρεις ἐνὶ μεγάρῳ εὐπή-
 κτῳ *I* 143 s. | 165 <πολυεύχετος> πολυάρητος 220 | 166 = 221 |
 <ἐκτρέφω> ἐξεθρέψατο *Batrachom.* 30 θρέψαιω τ 368 | καὶ ἥβης
 μέτρον ἰκάνεις* σ 217 cf. λ 317 καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο* *Hes. op.* 132
 | 167 = 222 | γυναικῶν θηλυτεράων* λ 386 cf. supra 119 | 168 =
 223 | <ζηλόω> ζηλοῖ δέ τε γέλτονα γέλτων *Hes. op.* 23 ζηλήμονες
 ε 118 δύσζηλοι η 307 | <θρεπτήριον> τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν*
Hes. op. 188 οὐδὲ τοκεῦσιν θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε *P* 301 | 169 ἐμῷ
 δ' ἐπένευσα κάρητι *O* 75 δ' ἀνένευσε· κάρηατι* *X* 205 | 170 πέσον
 ἄγγεα* π 13 | οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες* Φ 519 | 171 ἵκοντο* δόμον
 π 335

ἔννεπον ὅσ' εἰδόν τε καὶ ἔκλυον· ἦ δὲ μάλ' ὦκα
 ἐλθούσας ἐκέλευε καλέειν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
 αἶ δ' ὥστ' ἦ ἔλαφοι ἦ πόρτιες εἶαρος ὦρη
 ἄλλοντ' ἄν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ, 175
 ὥς αἶ ἐπισχόμεναι ἐανῶν πτύχας ἱμεροέντων
 ἦξαν κοίλῃν κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὦμοις αἰσσοντο κροκηίῳ ἄνθει ὅμοιαι.
 τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεόν, ἐνθα πάρος περ
 κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς 180
 ἡγεῦνθ'· ἦ δ' ἄρ' ὅπισθε φίλον τετιημένη ἦτορ
 στεῖχε κατὰ κρηθὲν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
 κυάνεος ῥαδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
 αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
 βὰν δὲ δι' αἰθούσης, ἐνθά σφισι πότνια μήτηρ 185

172 ἔννεπον ὡς *M* | εἰδόν τε *M*. εἰδόν τε Hoffmannus 'epicus poeta dicturus fuisset ὅσσα ἴδον' Hermannus | ἦ δὲ *M* | 173 καλεῖν Ruhnkenius cf. 284 et 406 καλέειν ἐκέλευε Vossius ἐκελεν καλέειν Baumeisterus | 174 αἶδ' *M* | ὥστ' ἦ Brunckius: ὥς τοι *M* | ἦαρος *M* | 175 ἄλλοντ' *M* | φορβῆς Vossius | 176 ἀνασχόμεναι Brunckio in mentem venit | ἐανῶν *M* | 179 θεόν Vossius: θεᾶν *M* | 180 φίλον Matthiaens ut 107 | 181 ἦδ' ἄρ' ὅπισθεν *M* | 182 κατὰ κρηθὲν Vossius: κατ' ἄκρηθεν *M* contra quam Aristarchus scribebat. κατακρηθὲν Ruhnkenius κατάκρηθεν Wolfius | 183 θεᾶς Hermannus: θεῆς *M* | 185 βὰν δὲ *M* | ἐνθα σφισι *M*

172 οἷ δὲ μάλ' ὦκα * ο 182 | 173 ἦνωγεν καλέειν* hym. Ap. 105 | μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ Φ 445 | ἐπ' ἀπείρονα* γαῖαν *H* 446 | 174 οἷ δ' ὥστ' ἦ ἔλαφον* Ο 271 | πόρτιες κ 410 | ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὦρη* *Z* 148 | 175 ἐν λειμῶνι* *B* 461 | ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς* *A* 562 κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς Hes. op. 593 cf. κ 411 Lucreti I 261 | 176 βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαεινῷ Γ 419 | χρὸς ἱμερόεντος* *Ξ* 170 | 177 ἦξαν* πεδίονδε ο 183 | κατ' ἀμαξιτόν* *X* 146 | ἀμφὶ δὲ χαῖται ὦμοις αἰσσονται* *Z* 509 cf. supra 40 | 178 ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμόλας* ζ 231 | <κροκήϊος> κρόκεα πέταλα Eurip. Ion. 889 κρόκον κροκόπεπλος Hom. | 179 ἐγγὺς ὁδοῦ cf. 98 | κυδρὴ θεός* Hes. th. 442 cf. infra 292 | ἐνθα πάρος *A* 610 | ὥς τὸ πάρος περ* *E* 806 | 180 κάλλιπον* χ 156 | αὐτὰρ ἔπειτα* Γ 335 | φίλα πρὸς δώματα πατρὸς* supra 107 | 181 φίλον τετιημένη ἦτορ* supra 98 | 182 κατὰ κρηθὲν Π 548 | κατὰ κρηθὲν δὲ καλύπτρην Hes. th. 574 κατὰ κράτα καλυψάμενος Θ 92 νεφέλῃ κεκαλυμμένη* Θ 562 | ἀμφὶ δὲ πέπλοι* *E* 194 | 183 κάλυμ' ἔλε δῖα θεάων Κυάνεον Ω 93 | ποσσίν ὑπο ῥαδινοῖσιν Hes. th. 195 | θεᾶς* κ 220 | 184 αἶψα δ'* ἔπειθ' ἵκοντο *E* 367 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο* γ 388 | διοτρεφέος* βασιλῆος *B* 196 | 185 βὰν* δ' ἵμεν *Ξ* 134 | πληντο δ' ἄρ' αἰθουσai* Θ 57 | πότνια

ἦστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
 παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἰ δὲ παρ' αὐτὴν
 ἔδραμον· ἣ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ, καί ῥα μελάθρου
 κῦρε κάρη, πληῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
 τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δέος εἶλεν·
 εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγεν

190

ἄλλ' οὐ Δημήτηρ ὠρηφόρος ἀγλαόδωρος
 ἥθελεν ἐδριάσθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαινοῦ,
 ἄλλ' ἀκέουσ' ἀνέμιμνε κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
 πρίν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔσθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
 πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφρον βάλε κῶας·
 ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην

195

δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἦστ' ἐπὶ δίφρου
 οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπει προσπτύσσετο οὔτε τι ἔργῳ,

187 αἰ δὲ *M* | 188—211 a primo poeta abiudicavit Prellerus | ἦδ' *M* | 189 κῦρε *M* | πληῆσε *M*. πληῆσθεν δὲ θύραι Vossius conl. 280 | 190 τήνδ' *M* | 'nusquam post caesuram τ' ἦδὲ' Vossius | 192 ὠρηφόρος *M* | 194 ἀκέουσ' ἀνέμιμνε Vossius: ἀκέουσα ἔμιμνε *M* | κάτ' *M* | 195 κεδνὰ ἰδυῖα Hoffmannus | 196 ἔδος *M* | κῶα *M* | 198 δηρὸνδ' *M* | 199 οὔτε ἔπει Hoffmannus

μήτηρ* supra 122 | 186 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο α 333 | 187 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' * ἀταλάφρονα Z 400 | γλυκερὸν θάλος* supra 66 | 188 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς I 582 αὐτὶς ἐπ' οὐδὸν ἰών ρ 413 | μελάθρου Kῦρε κάρη hym. Ven. 173 | 189 cf. τ 39 | 190 εἰδός τε μέγεθος τε ἰδὲ* φρένας λ 337 | τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν* ω 533 | 191 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς π 42 | κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν* A 646 | 192 cf. 54 | 193 ἐπὶ θρόνου ἴξε φαινοῦ* Σ 422 | 194 ἄλλ' ἀκέουσα* κάθησο A 565 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε* II 363 | ὄμματα καλὰ* α 208 κάτ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα* hym. Ven. 156 | 195 πρίν γ' ὅτε δὴ* ψ 43 | τῷ δ' ἄρα Ποντόνως θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον θ 65 | κέδνα ἰδυῖα* α 428 | 196 ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας* τ 58 ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν τ 101 κῶας ὑπερθεν π 47 | ἀργύφρον φᾶρος μέγα κ 543 | 197 ἔνθα καθίζ' Ἑλένη Γ 426 ἔνθα καθεζόμενος* Hes. scut. 34 | <προκατέχομαι> προέχω κατέχω προκαθίζω Hom. | κεφαλῇ ἐφύπερθε καλύπτρην* ε 232 | ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα π 416 | 198 <ἄφθογγος> ἄγγελος ἄφθογγος Theognis 549 λιγυφθόγγοισιν ἄναυδος Hom. ἣ δ' ἄνεω δὴν ἦστο ψ 93 ἄλλ' ἀκέων δὴν ἦστο A 512 | ἔξετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου* ρ 602 | 199 ταύτην δ' οὔτ' ἔπει προτιβάλλεται οὔτε τι ἔργῳ E 879 |

ἀλλ' ἀγέλαστος ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος 200
 ἦστο πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
 πολλὰ παρασκώπτουσα τρέψατο πότνιαν ἄγνῃν
 μειδῆσαι γελάσαι τε καὶ ἴλαον σχεῖν θυμὸν,
 ἢ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὐαδεν ὀργή 205

202—205 interpolatori tribuebant Matthiaeus et Hermannus | χλεύη-
 σιν Hermannus | scholion Nicandri alex. 130 τῆς Κόρης ἀρπαγείσης ὑπὸ
 τοῦ Πλούτωνος ἢ μήτηρ αὐτῆς ἢ Διὶ περιήρχετο νῆστις ζητοῦσα αὐ-
 τήν, ὑπεδέχθη δ' ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἰκκοδόωντος ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Πο-
 σειδῶνος ἐξ Ἀλόπης τῆς Κερκυόνης, ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μετα-
 νεύρας, ἣτις Μετάνειρα παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ
 οἶνον, ἢ δὲ θεὸς οὐκ ἐδέξατο λέγουσα μὴ θεμίτον εἶναι πιεῖν αὐτῇ
 οἶνον ἐπὶ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δ' αὐτὴν κυκεῶνα ἐκέ-
 λευσε κατασκευάσαι, ὃν δεξαμένη ἔπιεν· Ἰάμβη δὲ τις δούλη τῆς Με-
 τανεύρας ἀθυμοῦσαν τὴν θεὸν ὀρώσα γελοιοῦσθαι λόγους καὶ σκώμματα
 τινα πρὸς τὸ γελάσαι τὴν θεὸν ἔλεγεν [ἦσαν δὲ τὰ ῥηθέντα ὑπ' αὐ-
 τῆς] ἰαμβικῶ μέτρῳ ῥυθμισθέντα, ὅπερ αὐτῇ πρῶτον εἶπεν, ἐξ ἧς καὶ
 τὴν προσηγορίαν ἔλαβον ἰαμβοὶ λέγεσθαι· Ἰάμβη δὲ θυγάτηρ Ἥχους
 καὶ Πανός, Θραῖσσα δὲ τὸ γένος. aliud deinceps ὅτι διὰ γλήχωνος
 ἔπιεν ἢ Δημήτηρ τὸν κυκεῶνα καὶ διὰ τὴν χλεύην τῆς Ἰάμβης ἐγέλα-
 σεν ἢ θεὰ, ἐν τοῖς εἰς Ὀμηρον ἀναφερομένοις ὕμνοις λέγεται | κεδνὰ
 ἰδυῖα Hoffmannus | 203 παρὰ σκώπτουσ' ut intellegeretur παρετρέψατο
 Heynius. ueteri poetae in promptu erat. πολλὰ μάλα | παρασκώπτουσ'
 ἐτρέψατο Vossius | πότνιαν ἄγνῃν adiecisse librarium truncatos uersus
 expleturum coniecit Frankius. nihilo sanius τρέψατο | 204 καὶ ἴλαον
 σχεῖν θυμὸν librario imputauit Frankius. καὶ ἴλαον σχέμεν ἦτορ (cf.
 Orph. hym. 35, 6 ἴλαον ἦτορ ἔχουσα) uel ὀργὴν Mitscherlichius ἢ δ'
 ἴλαον ἐνθετο θυμὸν Heynius | 205 damnauit Heynius | ἦδη οἱ M | καὶ
 ἔτεια Vossius | μεθύστερον et cetera librario adscripsit Frankius
 ἔπειτα μεθίσταται uel μεθίστατο ἀλὲν ἑορταῖς Vossius iuuenis | ἔβαδεν
 M | ὀργή correxi: ὀργαῖς M. εὐαδ' ἑορταῖς Vossius, ἐν ὀργίοις primo
 fuisse Mitscherlichius putauit

τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστν ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ β 77 | 200 <ἀγέλα-
 στος> ἀγέλαστα πρόσωπα Aesch. Agam. 803 ἔργα γελαστὰ (alii ἔργ'
 ἀγέλαστα) θ 307 | κείτ' ἄρ' ἄσιτος ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος
 δ 788 | 201 cf. 304 | ἡνιόχοιο πόθῳ P 439 σεῖο πόθῳ μινύθουσα*
 δυσάμμορος Apollonius A 286 | βαθυζώνους* τε γυναικας I 594 |
 202 cf. 195 | <χλεύη> Attici teste Moeride χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα
 Aeschrio AP VII 345 pluralis exemplum deest | 203 <παρασκώπτω> τῷ
 παρασκῶψαί τι καὶ γελοῖον εἰπεῖν Plut. vita Demetri c. 28 | Ἄρτεμις
 ἄγνῃ* ε 123 | 204 μειδῆσασα* A 596 | σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμὸν*
 I 639 σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν* Ἰσχειν I 255 ὥς κέ τοι ἴλαον κρα-
 δίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν Hes. op. 340 | 205 αἰ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα* φ 24
 | <μεθύστερον> Aesch. Pers. 208 μετέπειτα Ξ 310 καὶ ὕστερον Ξ 313
 ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὀρμηθῆναι μ 126 | εὐαδεν* εὐνή Ξ 340
 | <ὀργή> κηφίνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν* Hes. op. 304

τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἶνου
 πλήσας· ἥ δ' ἀνένευς· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
 πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
 δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερεῖνῃ·
 ἥ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾶ πόρεν ὥς ἐκέλευε· 210
 δεξαμένη δ' ὀσίης ἔνεκεν πίε πότνια Διῶ

τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν εὐζωνος Μετάνειρα.
 χαῖρε γύναι, ἐπεὶ οὗ σε κακῶν ἅπ' ἔολπα τοκήων
 ἔμμεναι ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπὶ τοι πρόπει ὄμμασιν αἰδῶς
 καὶ χάρις ὥσει πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλῆων. 215
 ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
 τέτλαμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἴκεο δεῦρο, παρέσσεται ὅσσα τ' ἐμοί περ.

207 ἥδ' *M* | οἱ Hermannus: τοι *M*. γ' οἱ Ruhnkenius | ἔφασκεν *M* |
 208 δ' ἄρ' ἀμφὶ *M* | 209 τερεῖνῃ *M* | 210 ἥδὲ *M* | 211 δ' deleuit Slothou-
 werus non interpungens post ἐκέλευε | ὀσίης ἐπέβη πολυπότνια Vossius
 ὀσίης ἔλαχεν Schaeferus ὀσίης ἔνεκ' ἦν Moebius | πίε πότνια Frankius:
 πολυπότνια *M*. ueterem poetam ξανθῇ Δημήτρῃ scripsisse Hermannus
 credebatur | 213 γύναι *M* | ἀπέολπα *M* | 214 ἐπεὶ τοι *M* | εἶδος Mitscher-
 lichius | 215 χάρις corr. ut uidetur ex χάρος *M* | ὥσει πέρ τε *M* | 217 cf.
 ad 147 | uersui 218 in *M* praepositus est obeliscus qui quid ualeat non
 extricauit. adsimilem ante uersum 199 lineolam non qui scripsit codicem
 neque qui recognouit duxisse uidebatur

206 δέπας μελιηδέος οἶνου* Σ 545 | 207 ἥ δ' ἀνένευς* cf. ad
 169 | <θεμιτός> τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν Pind. Pyth. 9, 42 |
 ξεῖνον γὰρ οἱ ἔφασκε τ 191 | 208 οἶνον ἐρυθρόν. ε 165 | <ἄλφι> pri-
 mus Epicharmus teste Suida, teste Strabone VIII p. 364 Antimachus cuius
 est εὐίλατον ἄλφι in Etym. M. p. 18, 39 ἀλφίτου Α 631 | 209 <γλή-
 χων> κατάθου τὸ τὰν γλάχων' ἀτρέμας Aristoph. Ach. 861 cf. Nicandri
 alexiph. 128 | τερεῖνῃ: τετριμμένη, οἱ δὲ τερωπώλῃ Hesychius | 210 τεύ-
 ξει τοι κυκεῶ κ 290 | πόρεν δὲ οἱ ὅσσα κέλευσε* δ 745 ὥς ἐκέλευεν*
 ψ 539 | 211 καὶ γὰρ τῆς ὀσίης ἐπιβήσομαι hym. Merc. 173 | πῖεν* λ 98
 | πότνια Διῶ* supra 47 <πολυπότνια> Θεσμοφόρῳ πολυποτνία
 Aristoph. thesm. 1156 | 212 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε* Β 433 | εὐζωνος*
 παράκοιτις I 590 cf. ad 161 | 213 οὗ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν
 ἔσεσθαι γ 375 τέων δ' ἔξ ἔσσι τοκήων* Ω 387 cf. Ξ 472 | ἐπεὶ οὐ γέ
 γέ φημι κακῶν ἔξ ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν εὐοικότα φύμεναι αὐτὸν, οἶον
 ται μέγα εἶδος ἐπιπρόπει Theocritus 25, 38 [incertus 9, 38 ed. Ahrens]
 | 215 θεμιστοπόλων βασιλῆων* supra 103 | 216 et 217 = 147 et
 148 | 217 καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι* θεῖναι Hes. op. 815 ἐπὶ ζυγὸν αὐ-
 χένι κεῖται* Theognis 1357 | 218 πάντα παρέσσεται* I 135

παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον
ᾧπασαν ἀθάνατοι· πολυάρητος δέ μοί ἐστιν. 220

εἰ τὸν γε θρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ἣ ῥά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ξηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἐυστέφανος Δημήτηρ.
'καὶ σὺ γύναι μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν· 225
παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὥς με κελεύεις

θρέψω κοῦ μιν ἔολπα κακοφραδίῃσι τιθήνης
οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίῃ δηλήσεται οὔθ' ὑποταμνόν·
οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
οἶδα δ' ἐπηλυσίῃς πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν· 230
ὥς ἄρα φωνήσασα θυώδει δέξατο κόλπῳ

220 πολυήρατος *M* | μοι ἐστίν *M* | 221 γ' ἐκθρέψαιο Hermannus ex 166 | 222 ῥεῖά κέ Hermannus ῥεῖά σε τίς κεν Brunckius sicut 167 | 223 ἀποθρεπτήρια *M* | δοίη Matthiaeus: δοίην *M* | 224 τήνδ' *M* | 225 γύναι | 227 θρέψαι· κοῦ aut οὐδέ τι πον Hermannus· θρέψω τ'· οὔ aut θρέψασθ'· οὔ Vossius | 228 ἄρ' ἐπηλυσίῃσι *M* | ὑποταμνόν pro ὑποτάμενον habebat Ilgenius oxytonon defendens, δίκταμνον comparavit Ruhnkenius proparoxytonon cogitans. οὔτε τομαῖον Vossius οὔθ' ὑποτάμενων Ignarra. 'tres in duobus uersibus iunctis uoces ὑποταμνόν ἀντίτομον ὑλότομον uix a bono poeta positas uerisimile' Matthiaeus. fuere qui ὑπόθαμνον et ὀρόθαμνος tentarent | 229 οὔλοτόμοιο Vossius quod ipse interpretatur ad perniciem succisum, Hermannus penitus excisum

219 <ἄελπτος> ἀέλπτοις Ὠδίνεσσι πέπαρτο hym. Ap. 91 ἀελπῆς ἀελπτέοντες Hom. | 220 ᾧπασαν* Z 157 | πολυάρητος δέ τοί ἐστιν* τ 404 | 221 = 166 | 222 = 167 | 223 = 168 | 224 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐυστέφανος κελαδεινὴ Φ 511 | ἐυστέφανος Δημήτηρ* Hes. op. 300 | 225 καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὀλβια δοῖεν Θ 413 | 226 ὃ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο β 387 | ὥς με κελεύεις* λ 507 | 227 οὔ σε ἔολπα* γ 375 | <κακοφραδίῃ> ἀφραδίῃ B 368 κακοφραδές Ψ 483 κακοφραφίῃσι* β 236 οὐ μὲν τῆς γε κακοφραδίας ἀπόναντο Nicander ther. 348 | 228 <ἐπηλυσίῃ> hym. Merc. 37 | ἐνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται* Ξ 102 | <ὑποταμνόν> corruptum | 229 οἶδα* cum insequente οἶδα δ'* H 240 s. | <ἀντίτομον> Pindarus Pyth. 4, 221 ἀντίτομον: φάρμακον ἀντιπαθὲς ὅπερ ὁ πιών οὐ βλάπτεται Hesychius | μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν Π 21 | <ὑλότομον> ὑλοτόμος Hom. | 230 <πολυπήμων> πολυπήμονας ἰᾶσθαι νόσους Pind. Pyth. 3, 46 πολυπενθής Hom. | ἣ γὰρ ἐπηλυσίῃς πολυπήμονος ἔσσειαι ἔχμα hym. Merc. 37 | <ἐρυσμός> cf. Photii lexicon et Hesychium ἔρυμα Δ 137 | 231 ὥς ἄρα φωνήσασα* Θ 432 | κηώδει δέξατο κόλπῳ* Z 483 | 'gremio sustulit illa suo Terque manu permulsit eum' Ovidius fast. IV 550

χερσίν τ' ἀθανάτησι, γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ

ὥς ἣ μὲν Κελεῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν
 Δημοφρόνθ' ὃν ἔτικτεν ἐύζωνος Μετάνειρα,
 ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὃ δ' ἀέξετο δαίμονι ἴσος 235
 οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος . . .
 . . . Δημήτηρ
 χρίεσκ' ἀμβροσίῃ ὥσει θεοῦ ἐκγεγαῶτα
 ἥδ' ὃν καταπνείουσα καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
 νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει ἥντε δαλὸν
 [λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμα ἔτέτυκτο, 240
 ὡς προθαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἅντα ἑώκει.]
 καὶ κέν μιν ποιήσεν ἀγῆρων τ' ἀθάνατόν τε,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐύζωνος Μετάνειρα

232 χερσί τ' ἀθανάτοις *M.* χείρεσιν ἀθανάτησι *Ilgenius* χείρεσσ' *Cobet* | 233 ἣ corr. ut videtur ex *o M* | 234 δημοφρόνθ' *M* | 235 ἔτρεφ' ἐν *Vossius* | ὃ δ' *M* | 236 οὔ γ' οὖν *Ilgenius* | duos versus in unum coalluisse vidit *Mitscherlichius* θησάμενος γάλα μητρὸς *Hermannus* restituit, alterius sententiam *Vossius* indicavit fere hanc ἀλλά μιν ἡματίη μὲν ἐυστέφανος Δημήτηρ. nihil deesse rati θησάμενος· ἣ δ' ἡμαρ *Matthiaeus* θησάμενος· κατὰ δ' ἡμαρ *Vossius* | 239 κρύπτεσκεν ἐν *σποδῶ* aliquando fuisse suspicatur *Guttmannus* | δαλὸν *M* | 240 et 241 adscripti olim fortasse ad 235 | 'κρύβδ' ἀ φίλων τοκέων *Homerus* dixisset' *Vossius* λάθρα ἑὼν *Spitznerus* | θαῦμα τέτυκτο *Hermannus* cum *Aristarcho* | 241 γὰρ ἅντα *Vossius* | 242 καὶ κεν μιν *M* | ἀγῆρων corr. ut videtur ex ἀγῆρων *M.* ἀγῆραον ἀθάνατόν τε aut potius καὶ κεν ἀγῆρων μιν ποιήσατο ἀθάνατόν τε *Vossius*

232 χείρεσσ' ἀθανάτησιν* *infra* 253 | γεγήθει δὲ φρένα* *Nηλεὺς* *A* 683 | 233 Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος* *A* 370 cf. *supra* 96 | ἀγλαὸν υἱὸν* *E* 843 | 234 τὸν ἔτικτε* *Π* 180 | ἐύζωνος Μετάνειρα* 212 | 235 οὗς τρέφον ἐν μεγάροις* *X* 69 | Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο* *χ* 426 | δαίμονι ἴσος* *E* 438 | ὃ δ' ἀέξετο* δαίμονος αἴσῃ *infra* 300 | 236 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσι *E* 341 | 237 ἡματα δ' αὖτε Ἀμβροσίῃ χρίεσκε *Apollonius* *A* 869 | ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι* *Φ* 185 | 238 ἥδ' ὃν μάλα πνείουσιν* *δ* 446 <καταπνέω> ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνέει μολπὰν *Aesch. Ag.* 105 παραπνέω ἐπιπνέω ἀναπνέω *similia Hom.* | 239 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν* *β* 105 post ἡματίη μὲν in secundo tertioque pedibus posita | πυρὸς μένος* *Ψ* 238 | ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε *ε* 488 | 240 <λάθρα> λάθρη* Ἀχιλλῆος *Ω* 72 | <γονεύς> ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν *Hes. op.* 235 φίλων τοκέων *Φ* 587 | θαῦμα τέτυκτο* *Σ* 549 | 241 <προθαλῆς> ἀμφιθαλῆς *X* 496 | θεοῖσι γὰρ ἅντα ἑώκει* *Ω* 630 | 242 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγῆρων ἡματα πάντα *ε* 136 ἀθάνατον ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν *Eur. Androm.* 1257 | 243 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν* *E* 649 | ἐύζωνος Μετάνειρα* *supra* 212

νύκτ' ἐπιτηρήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
 σκέψατο, κώκυσεν δὲ καὶ ἄμφω πλήξατο μηρῶ 245
 [δεῖσας' ὧ περὶ παιδί καὶ ἀάσθη μέγα θυμῶ]
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 'τέκνον Δημοφῶν, ξείνη σὲ μὲν ἐν πυρὶ πολλῷ
 κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.'
 ὥς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' αἶε δῖα θεάων. 250
 τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
 [παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε]
 χεῖρεςσ' ἀθανάτησιν ἀπὸ ἔο θῆκε πέδονδε
 [ἔξανελούσα πυρὸς, θυμῶ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς]

246 male interpositus | δῖσας' sed ut i correcta uideatur ex ei M
 | 'fuit qui magis Homericum putaret ἀάσθη δὲ μέγα' Matthiaeus | 248
 σὲ μὲν Voassius: σε M. σ' ἦδ' Hermannus | ἐν πυρὶ Hermannus: πυρὶ
 ἐνὶ M. ξείνη σε πυρὸς μένει οὐλῶ Schneidewinus conl. 239. fuit cum
 tentarem τί ξείνη σ' ἐν πυρὶ | 251 restituendum censeo τὸν δὲ | 252 hoc
 loco ineptus | 253 ἄπω ἔο M | ἀπὸ ἔο γ' (ἔθεν Cobetus) ἦκε Matthiaeus
 | Apollodorus I 5, 1 βουλομένη δὲ αὐτὸν ἀθάνατον ποιῆσαι τὰς νύκτας
 εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ,
 καθ' ἡμέραν δὲ (ἔχρειν ἀμβροσίᾳ· οὕτω δὲ) παραδόξως ἀύξανόμενον
 τοῦ Δημοφῶντος ἐπετήρησε Μετάνειρα τί πράξει θεὰ, καὶ καταλα-
 βοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ
 πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέφηνεν | 254 spurium indicavit Mat-
 thiaeus | 'magis Homericum fortasse esset κοτέουσα' Hermannus

244 <ἐπιτηρέω> ὅς κέρκω σαίνων σ' ὁπότεν δειπνῆς ἐπιτηρῶν
 Aristoph. eq. 1031 cf. supra 142 | ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος
 δ 121 | 245 δὴ ῥα τότε ὥμωξέν τε καὶ ὧ πεπλήγετο μηρῶ M 162 |
 246 καὶ μέγ' ἀάσθη II 685 ἀάσατο δὲ μέγα θυμῶ * I 537 | 247 καὶ
 ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Σ 92 | 248 τέκνον* τί
 κλαίεις Σ 73 | ἐν πυρὶ πολλῶ * μ 237 ἐν πυρὶ κηλέω Σ 346 θαλίη
 ἐνὶ πολλῇ * I 143 | 249 πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ E 156 | ὅσα
 κήδε' ἔθηκεν ψ 306 | 250 λίσσεται ὀδυρομένη * I 591 | δῖα θεάων*
 supra 63 | 251 τὴν δὲ χολωσαμένη* προσεφώνεε Γ 413 ἡ δὲ χολωσα-
 μένη * I 538 | <καλλιστέφανος> καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις Eur.
 Bacch. 376 ἐυστέφανος Hom. χρυσοστέφανος Hes. cf. supra 102 | 252
 παῖδα φίλον* II 460 | ἄελπτον cf. 219 | ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι* γυ-
 ναιῖκες Ω 497 | 253 χεῖρεςσ' ἀθανάτησι* II 704 cf. supra 232 |
 ἀπὸ ἔο θῆκε* χαμάζε φ 136 ἀπὸ ἔθεν ἦκε* χαμάζε M 205 | εἴσι
 πέδονδε* N 796 | 254 <ἔξαναιρέω> ἡ καὶ σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἔξανεί-
 λετο Eur. Ion. 269 τό ῥ' ἢ γ' ἔξανελούσα Apollonius Γ 867 ἀναιρέω
 ἔξανήμι Hom. | κεκοτηότι θυμῶ Φ 456 κοτέουσα* Ψ 391 | μάλ' αἰ-
 νῶς * K 38

καί δ' ἄμυδις προσέειπεν ἐύζωνον Μετάνειραν. 255
 νήιδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες οὗτ' ἀγαθοῖο
 αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι οὔτε κακοῖο
 καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῆς νήκεστον ἀάσθης.
 ἴστω γὰρ θεῶν ὄρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
 ἀθάνατον κέν τοι καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα 260
 παῖδα φίλον ποιήσα καὶ ἄφθιτον ὧπασα τιμὴν.
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
 τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὔνεκα γούνων
 ἡμετέρων ἐπέβη καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἱαυσεν
 ὦρῃσιν δ' ἄρα τῶγε περιπλομένων ἐνιαυτῶν 265
 παῖδες Ἑλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν

256 καὶ deleri uoluit Hermannus | φράδμονες legisse uidetur orphicis poeta | 257 προγνώμεναι Matthiaeus: προγνώμενοι | 258 νήκεστον Vossius: μήκιστον M | 261 ποιήσασα M | 262 ἔσθ' ὅπως uel ἔστ' ἔθ' ὅπως et ἀλύξει Cobetus | γῆρας Husehkius | ἀλύξοι Ruhnkenius quo rectius ἀλύξῃ | 263 parum haec conuenire cum 261 Mitscherlichius animaduertit | ἄφθιτον M | γούνων M | 265 — 267 seclisit Ilgenius | ὦρῃσι M | τοῦγε ut esset matura eius aetate Fonteinus | περιπλωμένων M

255 ἢ δ' ἄμυδις* στήσασα T 114 | ἐύζωνος Μετάνειρα* supra 212 | 256 νήπιοι ἄνθρωποι* δυστλήμονες hym. Apol. 532 | <ἀφράδμων> πειραῖσθέ μου γυναικὸς ὥς ἀφράσμονος Aesch. Ag. 1401 φράδμων Π638 | θῆρές τ' οἰωνοί τε βροτῶν τ' ἀλιτήρια φύλα, ἄχθεα γῆς, εἰδῶλα τετυγμένα, μηδαμὰ μηδὲν εἰδότες, οὔτε κακοῖο προσερχομένοιο νοῆσαι φράδμονες οὐδ' ἄποθεν μάλ' ἀποστρέψαι κακότητος, οὗτ' ἀγαθοῦ παρεόντος ἐπιστρέψαι τε καὶ ἔρξαι ἰδριες, ἀλλὰ μάτην ἀδαήμονες, ἀπρονόητοι Orph. frag. 32, 6 ss. | 257 <προγιγνώσκω> γνώμεναι B 349 ἀνα-δια-ἐπι-γιγνώσκω Hom. | 258 ἀφραδίῃσιν* supra 243 | νήκεστον ἀάσθη* Hes. op. 283 | 259 Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν O 37 | θεῶν μέγαν ὄρκον β 377 | ἀμείλικτον* δ' ὅπ' ἄκουσαν A 137 | ἄγρει νῦν μοι ὄμοσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ Ξ 271 | 260 cf. ad 242 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα Hes. th. 305 | 261 παῖδα φίλον* supra 252 | ὧπασα* πομπόν N 416 | 262 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅστις (ὅς κεν Eustathius) θάνατον* φύγη (alii φύγοι) Φ 103 | οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι Φ 565 | 263 ἄφθιτον αἰεὶ Ξ 238 | γούνων* A 407 | 264 ἡμετέρων* μύθων φ 292 | ἐν ἀγκοίνῃσιν ἱαύεις* Ξ 213 | 265 ὦρῃσιν* πάσῃσι hym. Ven. 102 | περιπλομένων ἐνιαυτῶν* α 16 | 266 Ἑλευσινίης* versus supra ad 54 adlatus cf. 105 | πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν* Z 15

αἶεν ἐν ἀλλήλοισι συνάξουσ' ἥματα πάντα

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥτε μέγιστον
ἀθανάτοισι θνητοῖσί τ' ὄνειαρ καὶ χάρμα τέτυκται.
ἀλλ' ἄγε μοι νηὸν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπάλ πόλιν αἰπὺ τε τείχος
Καλλιχόρου καθύπερθεν ἐπὶ προύχοντι κολωνῷ.
ὄργια δ' αὐτῇ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὥς ἂν ἔπειτα
εὐαγέως ἔρδοντες ἐμὸν νόον ἱλάσκησθε.
ὥς εἰποῦσα θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε
γῆρας ἀπώσαμένη· περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο,
ὁδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυγέντων ἀπὸ πέπλων

270

275

267 αἶεν Ἀθηναίοισι Matthiaeus | συνάξουσ' Ignarra: συνανξήσουσ' M. συνανύξουσ' Ruhnkenius ἀέξουσ' Vossius ἀλύξουσ' Goettlingius | post 267 lacunae signum Hermannus posuit | 269 ἀθανάτων θνητοῖσιν Stollus | θνητοῖσιν ὄνειαρ M | ὄνειαρ πᾶσι τέτυγμαι decebat poetam. θνητοῖς τ' ὄνειαρ correpta media syllaba aut ὄνιαρ aut ὄνεαρ καὶ χάρμα Buttmanus Vossius Ilgenius θνητοῖσί τ' ὄναρ καὶ χάρμα Hermannus θνητοῖσί τ' ὄνειαρ χάρμα τ' ἐτύχθη uel ἐτύχθην Ruhnkenius | τέτυγμαι commemoravit Vossius | 270 ἄγ' ἐμοὶ Vossius ἄγε μὴν Matthiaeus | 271 ὑπὸ πόλιν Vossius | 273 et 274 postea inlatos Prellerus iudicavit | αὐτῇ M | fuit qui oīs mallet | 274 ἔρδοντες Frankius | νηὸν M. melius μένος 368 | ἱλάσκησθε Schaeferus: ἱλάσκοισθε sed ut prior σ erasa sit M | 275 μέγεθος τε καὶ Ruhnkenius

267 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην Ξ 448 | ἥματα πάντα* Θ 539 | 268 <τιμάοχος> ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχος ἐστι hym. Ven. 31 γαιήοχος Hom. | 269 χαῖρε πάτερ μέγα θαῦμα μέγ' ἀνθράποισιν ὄνειαρ Aratus phaen. 15 | ἀθάνατοι θνητοῖσιν* τ 593 | πᾶσί τ' ὄνειαρ X 433 θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ Hes. th. 871 | χάρμα* βροτοῖσιν Ξ 325 | μοῖρα τέτυκται* Γ 101 | 271 πᾶς δῆμος* Τ 166 | ὑπὸ πόλιν αἰπὺ τε τείχος* Α 181 | 272 Ὀτρυνγίης καθύπερθεν* ο 404 | ἐπὶ προὔχοντι* μελάθρῳ τ 544 | <κολωνός> ἱερὸς ναίουσα κολωνούς* Hes. fr. 76, 1 σκοπιῆς προὔχοντα κολωνόν* Orph. arg. 379 αἰπεῖα κολωνή* Β 811 | 273 <ὄργια> πόλεος ὀργίων Aesch. Sept. 180 | ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς β 194 | ὑποθήσομαι* ε 143 ubi secuntur ὥς κεν ἴκηται | 274 <εὐαγής> ὅσιος καὶ εὐαγῆς lex Solouis apud Andocidem 1, 97 ἄξομαι ἄγνός Hom. εὐφραδέως τ 352 cf. infra 369 | ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται Hes. th. 417 | 275 ὥς εἰποῦσα θεὰ* Γ 139 | εἶδος τε μέγεθος τε Β 58 cf. ω 253 μέγεθος καὶ εἶδος* hym. Ven. 82 | 276 νεῖκος ἀπώσαμένους* Μ 276 | περί τ' ἀμφί τε τάφρον Ρ 760 | θυμὸς ἄητο* Φ 386 | τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν βλεφάρων τ' ἄπο κάλλος - - - τοῖον ἄηθ' οἶόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης Hes. scut. 7 s. | 277 θυγέντων ἐπὶ βωμῶν Hes. th. 557

σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτιο
 λάμπε θεᾶ, ξανθὴ δὲ κόμη κατενήνοθεν ὤμους,
 αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος ἀστεροπῆς ὣς. 280
 βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρων· τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
 δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον οὐδέ τι παιδὸς
 μνήσατο τηλυγέτιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι

τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινήν,
 καδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρωτῶν λεχέων θόρον· ἥ μὲν ἔπειτα 285
 παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·
 ἥ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι'· ἥ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἀπαλοῖσι
 μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
 ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα

279 θεᾶ Vossius: θεῆς *M*. θεᾶς Hermannus | ξανθαὶ δὲ κόμαι *M* | 280 αὐτῆς *M* | 281 γούνα λέλυντο tentavit Vossius | 282 *s* in ἄφθογγος absumptum chartae lacuna *M* | 284 κασίγνηται *M*. κασιγνήτη φωνὴν ἐσάκουσ' ἐλεινήν Hermannus | ἐλεινήν Ruhnkenius | 285 καδδ' ἄρ' *M* | enumeratio illa spuria uidebatur Matthiae | ἥ ut uidetur *M* | 287 ἥδ' ἄρα πυρὰν ἔκαι'· ἥδ' *M* | 289 ἐλούεον forma Ruhnkenio suspecta. ἔλουν ἄπ' ἀσπαίροντα uel ἀπασπαίροντα aut ἔλουν μέλε' ἀσπαίροντα Ilgenius. lege ἔλουν τε σπείρων τε aut σπάργον τε conlato Homericō uersus exitu λοέσσαι τε χρῖσαι τε

278 σκίδναθ' * ὑπὸ νεφέων Π 375 | τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω Λάμπ' Α 44 | <φέγγος> λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν Pind. Pyth. 8, 97 λαμπρὸν φάος Hom. | 279 ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ Ἐρχομένοις λάμπεσκε Theocritus 18, 19 cf. E 7 | ξανθῆς δὲ κόμης* Α 197 | <κατενήνοθεν> κατενήνοθεν ὤμους* Hes. scut. 269 ἐπενήνοθε* Β 219 | 280 αὐγῆ* Ν 341 | ἐπλήσθη* Τ 156 | πυκινὸν δόμον* η 81 | τῆλε δὲ χαλκὸς Λάμφ' ὥστε στεροπὴ Κ 153 | 281 δι' ἐκ μεγάρῳ βεβήκει ρ 61 | πολλῶν γούνατ' * ἔλυσεν Ν 360 γυῖα λέλυντο* Ν 85 | 282 δηρὸν δ' ἄφθογγος* supra 198 | δηρὸν χρόνον Ξ 206 et hym. hom. 28, 14 δαρὸν δ' ἄνεω χρόνον ἦστο Ibycus 21 | 283 ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς γ 453 | 284 κασίγνηται* Σ 52 | φωνή* Σ 219 | οὐδ' ἐσάκουσε Θ 97 | <ἐλεινός> trisyllabum Attici ἐλεινὸν* Ω 309 | 285 καδ δ' ἄρ' * ἐπ' ἀκτῆς Ψ 125 | ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα ψ 32 | <εὐστρωτος> ἐς λέχος εὐστρωτον hym. Ven. 157 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι Hes. th. 798 στόρεσαν λέχος Hom. | ἥ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα Mosch. Eur. 16 | 286 ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ* Ξ 223 | 287 ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε* η 13 cf. ι 251 | ἀπαλοὶ πόδες Τ 92 πόσσ' ἀπαλοῖσιν* Hes. th. 3 | 288 ἐνθεν ἀναστήσας* Θ 7 | θυώδεος ἐκ θαλάμοιο* supra 244 | 289 ἀγρόμενοι* Η 194 | κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς Ἰσταντ' η 4 | λούσέ τε καὶ σπείρωσε Callimachus h. Del. 6 cf. Hom. hym. Apol. 120 s. ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίρον-

ἔννεπον ὅσσ' εἰδόν τε καὶ ἔκλυον· ἥ δὲ μάλ' ὦκα
 ἐλθούσας ἐκέλευε καλέειν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
 αἶ δ' ὥστ' ἥ ἔλαφοι ἥ πόρτιες εἶαρος ὦρη
 ἄλλοντ' ἄν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ, 175
 ὥς αἶ ἐπισχόμεναι ἐανῶν πτύχας ἱμεροέντων
 ἥϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσσοντο κροκηίῳ ἄνθει ὁμοῖαι.
 τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεόν, ἐνθα πάρος περ
 κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς 180
 ἠγεῦνθ'· ἥ δ' ἄρ' ὅπισθε φίλον τετιημένη ἦτορ
 στεῖχε κατὰ κρηθὲν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
 κυάνεος ῥαδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
 αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
 βάν δὲ δι' αἰθούσης, ἐνθά σφίσι πότνια μήτηρ 185

172 ἔννεπον ὥς *M* | εἰδόν τε *M*. εἰδόν τε Hoffmannus 'epicus poeta dicturus fuisset ὅσσα ἴδον' Hermannus | ἥ δὲ *M* | 173 καλεῖν Ruhnkenius cf. 284 et 406 καλέειν ἐκέλευσ' Vossius ἐκέλεν καλέειν Baumeisterus | 174 αἶδ' *M* | ὥστ' ἥ Brunckius: ὥς τοι *M* | ἥαρος *M* | 175 ἄλλοντ' *M* | φορβῆς Vossius | 176 ἀνασχόμεναι Brunckio in mentem uenit | ἐανῶν *M* | 179 θεόν Vossius: θεᾶν *M* | 180 φίλον Matthiaeus ut 107 | 181 ἥδ' ἄρ' ὅπισθεν *M* | 182 κατὰ κρηθὲν Vossius: κατ' ἄκρηθεν *M* contra quam Aristarchus scribebat. κατακρηθὲν Ruhnkenius κατάκρηθεν Wolfius | 183 θεᾶς Hermannus: θεῆς *M* | 185 βάν δὲ *M* | ἐνθα σφίσι *M*

172 οἷ δὲ μάλ' ὦκα * ο 182 | 173 ἦνωγεν καλέειν*, hym. Ap. 105 | μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ Φ 445 | ἐπ' ἀπείρονα* γαῖαν *H* 446 | 174 οἷ δ' ὥστ' ἥ ἔλαφον* *O* 271 | πόρτιες κ 410 | ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὦρη* *Z* 148 | 175 ἐν λειμῶνι* *B* 461 | ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς* *A* 562 κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς Hes. op. 593 cf. κ 411 Lucreti I 261 | 176 βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαεινῷ Γ 419 | χροὸς ἱμερόεντος* Ξ 170 | 177 ἥϊξαν* πεδίονδε ο 183 | κατ' ἀμαξιτόν* *X* 146 | ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις αἰσσονται* *Z* 509 cf. supra 40 | 178 ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοῖας* ζ 231 | <κροκηῖος> κρόκεα πέταλα Eurip. Ion. 889 κρόκον κροκόπεπλος Hom. | 179 ἐγγὺς ὁδοῦ cf. 98 | κυδρὴ θεός* Hes. th. 442 cf. infra 292 | ἐνθα πάρος *A* 610 | ὥς τὸ πάρος περ* *E* 806 | 180 κάλλιπον* χ 156 | αὐτὰρ ἔπειτα* Γ 335 | φίλα πρὸς δώματα πατρὸς* supra 107 | 181 φίλον τετιημένη ἦτορ* supra 98 | 182 κατὰ κρηθὲν Π 548 | κατὰ κρηθὲν δὲ καλύπτρην Hes. th. 574 κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος Θ 92 νεφέλῃ κεκαλυμμένη* Θ 562 | ἀμφὶ δὲ πέπλοι* *E* 194 | 183 κάλυμ' ἔλε δῖα θεάων Κυάνεον Ω 93 | ποσσίν ὑπο ῥαδινοῖσιν Hes. th. 195 | θεᾶς* κ 220 | 184 αἶψα δ'* ἔπειθ' ἵκοντο *E* 367 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο* γ 388 | διοτρεφέος* βασιλῆος *B* 196 | 185 βάν* δ' ἵμεν Ξ 134 | πληντο δ' ἄρ' αἰθουσαι* Θ 57 | πότνια

ἦστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
 παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἰ δὲ παρ' αὐτὴν
 ἔδραμον· ἢ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ, καὶ ῥα μελάθρου
 κῦρε κάρη, πληῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
 τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δέος εἶλεν·
 εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγεν

190

ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὠρηφόρος ἀγλαόδωρος
 ἠθέλεν ἐδριάσθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαινοῦ,
 ἀλλ' ἀκέουσ' ἀνέμιμνε κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
 πρίν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
 πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφρον βάλε κῶας·
 ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην

195

δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἦστ' ἐπὶ δίφρου
 οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπει προσπτύσσετο οὔτε τι ἔργῳ,

187 αἰ δὲ *M* | 188—211 a primo poeta abiudicavit Prellerus | ἦδ' *M* | 189 κῦρε *M* | πληῆσε *M*. πληῆσθεν δὲ θύραι Vossius conl. 280 | 190 τὴνδ' *M* | 'nusquam post caesuram τ' ἦδὲ' Vossius | 192 ὠρηφόρος *M* | 194 ἀκέουσ' ἀνέμιμνε Vossius: ἀκέουσα ἔμιμνε *M* | κάτ' *M* | 195 κεδνὰ ἰδυῖα Hoffmannus | 196 ἔδος *M* | κῶα *M* | 198 δηρὸνδ' *M* | 199 οὔτε ἔπει Hoffmannus

μήτηρ* supra 122 | 186 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο α 333 | 187 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' * ἀταλάφρονα Z 400 | γλυκερὸν θάλος* supra 66 | 188 οὐδοῦ ἐπεμβεβαώς I 582 αὐτὶς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν ρ 413 | μελάθρου Kῦρε κάρη hym. Ven. 173 | 189 cf. τ 39 | 190 εἶδος τε μέγεθος τε ἰδὲ* φρένας λ 337 | τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν* ω 533 | 191 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατήρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς π 42 | κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν* A 646 | 192 cf. 54 | 193 ἐπὶ θρόνου ἴξε φαινοῦ* Σ 422 | 194 ἀλλ' ἀκέουσα* κάθησο A 565 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε* Π 363 | ὄμματα καλὰ* α 208 κάτ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα* hym. Ven. 156 | 195 πρίν γ' ὅτε δὴ* ψ 43 | τῷ δ' ἄρα Ποντόνως θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον θ 65 | κέδνα ἰδυῖα* α 428 | 196 ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας* τ 58 ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν τ 101 κῶας ὑπερθε π 47 | ἀργύφρον φᾶρος μέγα κ 543 | 197 ἔνθα καθῖζ' Ἐλένη Γ 426 ἔνθα καθεζόμενος* Hes. scut. 34 | <προκατέχομαι> προέχω κατέχω προκαθίζω Hom. | κεφαλῇ ἐφύπερθε καλύπτρην* ε 232 | ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα π 416 | 198 <ἄφθογγος> ἄγγελος ἄφθογγος Theognis 549 λιγυφθόγγοισιν ἄναυδος Hom. ἢ δ' ἄνεω δὴν ἦστο ψ 93 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο A 512 | ἔξετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου* ρ 602 | 199 ταύτην δ' οὔτ' ἔπει προτιβάλλαι οὔτε τι ἔργῳ E 879 |

ὥς ἔφαθ'· ἥ δὲ Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίωνι
 πείθεται καὶ τὸ μεσηγνὸν διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν.

ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσίνος θυοέσσης,

εὗρεν δ' ἐν νηῶι Δημήτερα κυανόπεπλον

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

320

Δήμητερ, καλέει σε πατήρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς

ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰγιγενετάων.

ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.

ὥς φάτο λισσομένη· τῇ δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.

αὐτίς ἔπειτα πατήρ μάκαρας θεοὺς αἰὲν ἔοντας

325

πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κιόντες

κίκλησκον καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα

316 ἥ δὲ *M* | κελαινεφεί sed αι superscriptum *M* | 317 τὸ μεσηγνὸν Ilgenius: μεσσηγνὸν sed ut prior σ mutando nata sit *M* | 319 εὗρεν δ' ἐν Matthiaeus: εὔρε δ' ἐν *M*. εὔρε δ' ἐν Ruhnkenius εὔρεν ἐν Baumeisterus | 320 φωνήσασα ἔπεα Hoffmannus | 321 καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς Ruhnkenius | 323 μὴ δ' *M* | ἐμοὶ Vossius ἐμὸν γ' Mitscherlichius | 324 τῇ Hermannus: τῆς *M* | 325 αὐτὰρ Matthiaeus αὐτίκ' Hermannus conl. *A* 536 similibusque locis in quibus αὐτίκα orationem nectit | ἔπειτα μάκαρας *M*: πατήρ Valckenarius inseri iusserat. ἔπειτ' αὐτίς μάκαρας Matthiaeus ἔπειτ' ἄρ Ζεὺς μάκαρας Vossius ἔπειτα θεοὺς μάκαρας Ζεὺς αἰὲν Wassenbergius et Fonteinus | 327 ἐδίδουν aut ἐδίδων libri Hesiodi op. 139 cf. 437

316 ὥς ἔφαθ' * non praegressa oratione directa Hes. op. 69 cf. infra 448 | Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίδηι 552 κελαινεφεί Κρονίωνι * supra 91 | 317 αἶ δὲ μάλ' ὦκα Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον * γ 176 | ταχέως δὲ διήνυσσε πᾶν τὸ μεσηγνὸν hym. Apol. 108 | 318 Ἐλευσίνος θυοέσσης 97 et 490 | 319 εὗρεν δ' * εὐρύοπα Κρονίδην *A* 498 εὔρε δ' ἐνι * σπῆι Ω 83 | <κυανόπεπλος> Λητὼ κυανόπεπλον Hes. th. 406 κυανόπρωρος κροκόπεπλος Hom. cf. infra 360 374 442 | 320 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα *O* 35 | 321 ὄρσο Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς Ω 88 cf. πεπνυμένα μήδεα εἰδὼς *H* 278 et πεπνυμένα εἰδὼς χ 361 | 322 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν καὶ δεῦρο κάλεσσον Ἰρίν τ' ἐλθέμεναι *O* 54 | θεῶν αἰγιγενετάων * *B* 400 | 323 ἀλλ' ἴθι * Γ 432 | ἐμὸν ἔπος * ω 262 | ὄναρ ἐκ Διός * ἔστιν *A* 63 τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται Ἐκ Διὸς Σ 74 | οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσεται *B* 361 οὐ δ' ἄλλων ἔπος ἔσεται Ω 92 cf. β 273 εἰ δέ τι τηῦσιον ἔπος ἔσεται hym. Apol. 540 | 324 ὥς φάτο λισσομένος * Π 46 | αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ἐπεπείθετο θυμός ἀγῆνωρ κ 406 | 325 αὐτίς ἔπειτα * λ 598 αὐτὰρ ἔπειτα * cum insequente πάντας * *M* 193 αὐτίκ' ἔπειτα * Γ 140 | μάκαρας θεοὶ αἰὲν ἔοντες * θ 306 | 326 ἥ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν *A* 628 ἐπιπροέηκεν *I* 520 | ἀμοιβηδὶς δὲ * δίκασον Σ 506 | 327 περικαλλέα δῶρα * θ 420

τιμάς θ' ἄς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' οὔτις πείσαι δύνατο φρένας οὐδὲ νόημα
 θυμῷ χωμένης· στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους· 330
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε θυώδεος Οὐλύμποιο
 πρὶν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
 πρὶν ἰδοὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔην εὐώπιδα κούρην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
 εἰς ἔρεβος πέμψε χρυσόρραπιν ἀργειφόντην, 335
 ὄφρ' Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν
 ἄγνῃν Περσεφόνειαν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
 εἰς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἔ μήτηρ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλλήξειε χόλοιο.
 Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπλῆθσεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης 340
 ἐσσυμένως κατόρουσε λιπὼν ἔδος Οὐλύμποιο.

328 *perperam additum puto* | κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν Hermannus: κ' ἐθέλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἐλέσθαι qualis in alia oratione potest fuisse substituto ἐθέλῃσι uel ἐθέλῃσθα cf. σ 47 | 329 ἡδὲ νόημα Brunckius | 331 ποτ' ἔφασκε Hermannus: ποτε φάσκε M | 332 ἐπιβήσεσθαι Vossius et Fonteinus: ἐπιβήσεσθ' M | ἢ πρὶν Vossius καὶ πρὶν Elmsleius καὶ πρὶν Fonteinus | 333 γ' ἰδοὶ Ruhnkenius | 334 ἐπεὶ τό γ' M | 336 ὅς κ' Ἀΐδην Vossius | 337 ὑπὸ Vossius: ἀπὸ M | 338 ὄφρα ἔ Ruhnkenius | 339 μεταλλήξειε M | 341 Homericum est ἀπόρουσε

328 cf. *infra* 444 | μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν* Φ 500 μετ' ἀθανάτοισι* μεγίστας *infra* 366 | 329 πεπιθεῖν μεγάλας φρένας* I 184 δύναται πεπιθεῖν φρένας* hym. Ven. 33 | οὐκέτι σοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα* σ 215 | 330 θυμὸν χῶεται T 29 | χῶμενος φρεσὶν T 127 | ἠρνεῖτο στερεῶς* Ψ 42 ὅς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη I 510 | 331 θυώδεος Οὐλύμποιο* hym. Merc. 322 | 332 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι* πρὶν γ' ἢ E 288 cf. δ 475 ss. Σ 189 s. | 333 ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν Γ 169 | ἰδοὶ τ' εὐώπιδα κούρην* ζ 113 | 334 αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε* Φ 377 | βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς* supra 3 | 335 εἰς ἔρεβος* κ 528 | χρυσόρραπις ἀργειφόντης* κ 331 | 336 ἐπέεσσι παραιφάμενος* Ω 771 μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν* κ 70 μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν* Hes. th. 90 eademque sed παραιφάμενος* Orph. argon. 1098 | 337 ἄγνῃ Περσεφόνεια* λ 386 cf. Orph. hym. 24, 11 | ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος* Φ 56 | 338 τόνγε μογοστόκος Εἰλείθυια Ἐξάγαγε πρὸ φώσδε Π 187 | ὄφρα ἔ H 65 | cf. *infra* 349 ss. | 339 ὀφθαλμοῖσιν* ἰδὼν Γ 28 ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼ π 32 | μεταλλήξαντι χόλοιο* I 157 | 340 οὐκ ἀπλῆθσαν* ψ 369 | ὑπὸ κεύθεσι γαίης* X 482 ὑπὸ κεύθεα γαίης* Orph. hym. 29, 4 | 341 ἐσσυμένως* Γ 85 | <κατορούω> ἀπόρουσε λιπὼν* E 20 ἀνορούω ἐπορούω ἐνορούω alia Hom. | λιπὼν ἔδος* I 194 post ἀνόρουσε | λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο* Ω 144

τέτμε δὲ τόνγε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἔοντα,
 ἦμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πόθῳ ἢ δ' ἐπ' ἀτλήτων
 ἔργοις θεῶν μακάρων μητίσέτο βουλή. 345
 ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη κρατὺς ἀργειφόντης.
 "Αἰδὼ κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσδων,
 Ζεὺς με πατὴρ ἦνωγεν ἀγανὴν Περσεφόνειαν.
 ἔξαγαγεῖν ἐρέβεςφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἔ μήτηρ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς 350
 ἀθανάτοις λήξειεν, ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον,
 φθίσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς

343 παρακοίτη sed i supra η M | 344 ἢ δ' Vossius ἦτ' Ruhnkenius. εἶχετ' ἀτλήτῳ Iacobsius post ἀεκαζομένη interpungens | ἔτ' ἀπληκτον Ilgenius ἀπληκτον Vossius ἀτέλεστον Ruhnkenius ἔτ' ἀληκτον Vossius iuuenis ἀλληκτον uel ἐπ' ἀλιτρῶν uel ἀπατηλῶν Mitscherlichius ἐπ' ἀλάστοις Hermannus ἀποτηλῶν rursum Ilgenius | 345 ἔργοις ἀθανάτων μακάρων Ruhnkenius in quibus ἔργοις δ' Iacobsius mutauit, ἔργοισιν μακάρων ὁλοήν Hermannus, ὀργισθεῖσα θεῶν μακάρων Ignarra | μητίσατο uel μητίετο Ruhnkenius μάλα μῆνιεν Iacobsius μηνίζετο Ignarra μηνίετο Matthiaeus | βουλή potius quam βουλῇ legebam in M: βουλήν Ruhnkenius cum βουλῇ edidisset et Hermannus, οὕλοις Iacobsius. Homericum illis colorem nix induxeris nisi ad Ditem relata emendaris fere sic ἔργοις οἷα θεῶν μακάρων μητίσατο βουλή, antiqui autem uersus 344 et 345 nullo pacto haberi possunt, ne si talem quidem sententiam efficias οὐδέ πω ἤδη οἷα οἱ ἔργα θεῶν μακάρων μητίσατο βουλή | 346 κρατερὸς ἀργειφόντης M | 347 αἰδὼ M. Αἰδὼ Hermannus conl. Βορέης spondeo I 5 | 348 με Wyttenbachius: σε M | ἠνώγεν M | 349 ἔξανέσαι Vossius in priore uersu seruans σε | ἐρέβεςφι Frankius: ἐρέβευσφι M | ὄφρα εἰ Ruhnkenius | 351 λήξειεν Hermannus ex 410: παύσειεν M 'pro παύσαιτο' Ruhnkenius | 352 φθίσαι M | 353 haec male nexa. nec probō καταφθινύθουσι δὲ τιμαί

342 τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν ε 58 | τόνγε ἄνακτα* Ψ 35 | δόμων ἔντοσθεν* α 380 | 343 κείμενον ἐν λεχέεσσιν Ω 702 | αἰδοίῃ παρακοίτι* γ 381 | 344 πόλλ' ἀεκαζομένη* Z 458 | οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη* δ 716 | 345 θεῶν μακάρων ante caesuram A 339 et Θ 281 | μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μ 373 | 346 ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη* N 768 | κρατὺς ἀργειφόντης* Π 181 | 347 κυανοχαῖτα Ποσειδάων N 563 | καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν* λ 491 | 348 Ζεὺς* ἐμέ γ' ἠνώγει ε 99 | ἀγανὴ Περσεφόνεια* λ 213 | 349 ἐρέβεςφιν* I 572 et Hes. th. 669 | cf. 338 | 350 cf. 339 et 410 | ἀθανάτοις χόλος καὶ μῆνις* ἐτύχθη O 122 | 351 λῆγε χόλοις A 224 χόλον παύσειεν* A 192 | μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον* γ 261 | 352 σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνὰ Aristoph. av. 686 | χαμαιγενέων ἀνθρώπων* cf. ad 113 | 353 σπέρμ'* ἀνλεῖ· κρύπτειν supra 307 | <καταφθινύθω> καταφθινύθω ψυχόμενος Planudes pro καταθνήσκω in Pauli Sil. epigrammate AP. V 239 ἀπο-

ἀθανάτων· ἥ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον οὐδὲ θεοῖσι
 μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἐνδοθι νηοῦ 355
 ἦσται Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.
 ὥς φάτο· μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεὺς
 ὀφρύσιν οὐδ' ἀπιδίησε Διὸς βασιλῆος ἐφειμῆς·
 ἔσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ.
 ἔρχεο Περσεφόνῃ παρὰ μητέρα κυανόπεπλον 360
 ἦπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα·
 [μηδὲ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων]
 οὐ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσομ' ἀκοίτης,
 αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἐνθάδ' ἰοῦσα
 δεσπόσσεις πάντων ὅποσα ζῶει τε καὶ ἔρπει, 365
 τιμὰς δὲ σχήσειςθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.
 [τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἡματα πάντα.

354 ἥδ' *M* | 357 ἀνέρων *M* | 361 ἦπιον *M* | νόον καὶ θυμὸν *Hermannus* conl. *Δ* 309 | 362 imperite corrasa uerba | μὴ δέ τι *M*. *μηδ' ἔτι* *Vossius* | φίλη περιώσιον ἄλλως *Wyttenbachius*. ἄλλέων *Vossius* | 363 ἔσομ' ἀκοίτης *M* | 364 ἐνθάδ' ἰοῦσα *Ruhnkenius* pro eo ut hodie haec leguntur non recte, ἐνθ' ἀνιοῦσα *Mitscherlichius*. sublata post Διὸς interpunctione ἐνθάδ' ἐούση *Prellerus* qui 365—369 recentiores dixit | 365 δεσπόσσεις *Vossius*: δεσπόσεις *M*. δεσπόζης *Ruhnkenius* δεσπόσσης *Wolffius*. glossam putauit *Hermannus* | 366 σχήσειςθα *Boissonadius*: σχήσηςθα *M*. σχήσεις θάμ' ἐν *Vossius*, αἰὲν ἔχηςθα *Hermannus* olim | 367—369 poetae etiam inferioris quam qui antecessores duo fecit

φθινύθω καταφθίω *Hom.* | 354 χόλος αἰνός *X* 94 | 355 οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς *Μίσγετο Σ* 215 | ἀπάνευθε* *Α* 35 | βωμός τε θυήεις *Θ* 363 cf. supra 244 | 356 Ἀθήνας εἶχον ἐνκτίμενον πτολίεθρον *B* 546 | 357 ὥς φάτο· μείδησεν δὲ* πατήρ *E* 426 | ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεὺς *Τ* 61 | 358 ἀγανᾶ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύι *Pind. Pyth.* 9, 38 *Κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ὑπ' ὀφρύσι μειδήσαντα Hermesianax* fr. 2, 9 | οὐδ' ἀπιδίησε* *ε* 43 | ἐφειμή* *Ξ* 249 | 359 ἔσσυμένως* 341 | ἐκέλευσε praecedens imperativo *ο* 217 | περίφρων Περσεφόνεια* *infra* 370 | 360 ἔρχεο* *M* 343 | Δημήτερα κυανόπεπλον* *supra* 319 | 361 ἦπιον* *υ* 327 | ἐν στήθεσιν* *κ* 329 | μένος καὶ θυμὸν* *E* 470 | θυμὸν ἔχουσιν* *X* 263 | 362 <δυσθύμαίνω> πανθυμαδὸν *ξ* 33 δράκον ὄμμασι θυμήνασαι *Hes. scut.* 262 | λίην* *iambus Z* 486 | περιώσιον ἄλλων *Pind. Isth.* 4, 3 ἔσοχον ἄλλων* *τ* 247 | 363 ὅς τοι ἀκοίτης *O* 91 cf. supra 83 ss. | 364 cf. 85 | ἐνθάδ' ἰοῦσα* *ξ* 179 | 365 <δεσπόζω> διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου *Aesch. Ag.* 543 δέσποινα *Hom.* cf. supra 144 | ἥ που ζῶει τε καὶ* ἔστιν *ω* 263 | πάντων ἔσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἔρπει *P* 447 τά τε ζῶει τε καὶ ἔρπει* *Orph. arg.* 1013 cf. *Claudian de raptu Pros.* II 294 ss. | 366 ἔχειςθα *Theoguis* 1316 | μετ' ἀθανάτοισιν* *Ξ* 366 cf. supra 328 | 367 <ἀδικέω> *Sappho Attici* ἀδικον

οἷ κεν μὴ θυσίαισι τεὸν μένος ἱλάσκωνται
 εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες']
 ὣς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια, 370
 καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὅγ' αὐτῇ
 ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρη
 ἄμφι ἔνωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἥματα πάντα
 αὐθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλω.
 ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσεόισιν ὄχεσφιν 375
 ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀιδωνεύς.
 ἥ δ' ὀχέων ἐπέβη, πάρα δὲ κρατὺς ἀργειφόντης
 ἥνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι
 σεῦε δι' ἐκ μεγάρων· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα 380

368 θυέεσι Hermannus | ἱλάσκωνται Valckenarius: ἱλάσκονται M |
 369 ἔρδοντες M | τελεῦντες Hermannus | post τελοῦντες quattuor uel
 quinque puncta sursum in oblicum adposita sunt in M quod signum
 alibi repetitum quo consilio scriba adhibuerit nescimus | 370 γήθησε M
 | 371 ἀνόρουσεν M | αὐτῇ Vossius: αὐτὸς M. Ἀιδῆς Schneidewinus | 372
 μελιηδέα δαῖτα Ruhnkenius 'μελιηδέ' ἔδωδῆν Cobetus ex 412 | 373 ἄμφι
 ἔ Ruhnkenius, ἄμφις Matthiaeus de Santeni sententia, ἄλφιτα νωμήσας
 et ἄμφι ἔο μνήσας alius | 375 ἵππους δ' ἐν προθύροισιν Vossius | 377
 ἥ δ' M | πάρα Hermannus: παρὰ M | 378 χερσὶ φαεινὴν Baumeisterus
 conl. K 500 | 379 rationi conuenientius σεῦεν δ' ἐκ | τῷ δ' M

νόον Hes. op. 260 δίκη δικάζω εὐδικία Hom. | τίσις ἔσσεται* α 40 |
 ἔμμεναι ἥματα πάντα* ω 25 cf. supra 267 | 368 <θυσίῃ> cf. ad 312
 θυέεσι* I 499 θυέεσσι τε ἱλάσκεσθαι Hes. op. 338 | 368 et 369 cf.
 274 | 369 ἐναίσιμα δῶρα* Ω 425 δῶρ' ἐτέλεσαν* I 598 | 370 ὣς
 φάτο· γήθησεν δὲ* P 567 | περίφρων* Πηνελόπεια α 329 | 371 καρ-
 παλίμως δ'* ἀνέδν A 359 ἀνόρουσε* γ 1 | 372 <ροιῇ> et <κόκκος>
 ὅσοι ἐν τῇ ροιῇ κόκκοι Herod. IV 143 | φάγοι μελιηδέα* καρπὸν ι 94
 | 373 ἄμφι ἔ* παπτήνας Δ 497 | δούρατι νωμήσας* Hes. scut. 462 |
 ἥματα πάντα* 267 367 | 374 ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὐθι μέ-
 νοντες ο 455 | Δημήτερα κυανόπεπλον* supra 319 | 375 προπάροιθε*
 ο 150 | ὑπ' ὄχεσφιν* Θ 136 cf. supra 19 | 376 ἥ μὲν ἐποιομένη
 χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους E 720 | πολυσημάντωρ Ἀιδωνεύς* 84 |
 377 ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ· παρ δέ οἱ Ἴρις
 ἔβαινε καὶ ἥνία λάξετο χερσίν, μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε
 πετέσθην E 364 ss. | ὀχέων ἐπιβήσεο Θ 105 | κρατὺς ἀργειφόντης*
 supra 346 | 378 ἔλαβεν μάστιγα* καὶ ἥνία ξ 81 | ἔχεν μετὰ χερσὶ φί-
 λῃσιν* Hes. th. 283 χερσὶ φίλῃσιν* supra 41 ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλῃσιν*
 P 620 | 379 σεῦε* Z 133 | δι' ἐκ μεγάρων* 281 | cf. ad 377 | 380
 ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον Ξ 282 | κέλευθον Μακρὴν O 357 | διή-
 νυσαν* ρ 517 | ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα* Φ 196

οὐθ' ὕδωρ ποταμῶν οὐτ' ἄγκεα ποιήεντα
 ἵππων ἀθανάτων οὐτ' ἄκριες ἔσχεθον ὁρμήν,
 ἀλλ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἠέρα τέμνον ἰόντες.
 στῆσε δ' ἄγων ὅθι μίμνεν ἐυστέφανος Δημήτηρ
 νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἥ δὲ ἰδοῦσα
 ἦιξ' ἠνύτε μαινὰς ὄρος κάτα δάσκιον ὕλην.

385

Περσεφόνη δ' ἐτέρ[ω

μητρὸς ἐῆς κατ

ἄλτο θε

τῇ δὲ

390

ἄ

.

381 οὐτε ῥοαὶ Vossius cf. ι 450 οὐτ' ἄρ' ὕδωρ Hermannus. οὐδὲ θαλάσσης ὕδωρ, οὐ ποταμῶν rursum Vossius | 384 δ' ἄγων' *M*. δ' ὄχημ' Mitscherlichius | 386 post ἦιξ' littera fortasse ι erasa uidetur in *M* | ἠνύτε κεμνὰς Ruhnkenius | κάτα Wolfius: κατὰ *M* | ὕλης *M*. ὄρεος uel ὄρεως κατὰ δάσκιον ὕλην Vossius | 387 de lacunis codicis manuque recentiore confer praefationem | Περσεφόνη δ' ἐτέρ *M*, η et spiritus in δ' εἰ δenuo pinxit *m*, ἐτέρω *m*: ἐτέρωθεν Ilgenius, ἀφ' ἄρματος ἀίξασα Hermannus ἐπεὶ ἴδε καλὰ πρόσωπα Vossius | 388 ἐῆς *M* | κατ in ipso *M* apparet: κατεναντίον ὠκα μάλ' ὥστ' οἰωνὸς Ilgenius κατοροῦσ' ὀχέων ἀπὸ πᾶμφανοώντων Vossius | 389 ἄλτοθ' *M* in quibus θ superius denuo rotundauit *m*, sequitur ductus adsimilis δ litterae superius ab *m* denuo pictus ut possit in *M* notatum fuisse θέειν quod idem adglutinatumst in *m*: κύσε δ' οἱ κεφαλὴν καὶ χεῖρε λαβοῦσα Ilgenius, hymnum Apollinis 448 (Pyth. 270) comparauit Mitscherlichius | 390 τῇδε *M*, accentum supra ε ego non animaduerti, τῇδε item *m*: τῇ δὲ Mitscherlichius, κατὰ βλεφάρων χαμάδις θερμόν ῥέε δάκρυ Ilgenius, Odysseae π 212 ss. comparauit Hermannus | 391 ἄ *M*, nihil praeterea dignoscebam, ἄ item *m*: ἀμφοτέρησι δὲ τῇσιν ὕφ' ἱμερος ὥρτο γόοιο Hermannus ἀμφαραπαζομένη· θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή Ilgenius | 392 uestigia quinque litterarum *M* praebet quas alias aliter legebam. prima κ est cum titulo, secunda α uidebatur colligata cum tertia littera aut composita e duabus uelut οι, tertia σ uidebatur qualis claudere solet uocabulum aut ρ adligata praecedenti, quarta est μ, quinta uel α uel εν. nunc suspicor fuisse κούρην μὲν, certe non α μήτηρ aut χειρῶν aut καὶ μιν uel τὴν δὲ alioque adlocutionis prooemio tralaticio uersus initium ceperat: ὅψε δὲ δὴ μιν ἀνειρομένη πρὸς μῦθον ἔειπεν Ilgenius

381 οὐτε τις οὖν ποταμῶν* Υ 7 εἰς ὕδωρ* Batrachom. 97 | ἄγκεα ποιήεντα* δ 337 | 382 ἵππων ἀθανάτων* P 476 | 383 ἠέρα τύψε βαθείαν Υ 446 | πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν Τέμνειν γ 174 | 384 στῆσε δ' ἄγων* B 558 | ἐυστέφανος Δημήτηρ* 224 | 385 Ἴλλου προπάροιθε* O 66 cf. supra 355 | οἱ δὲ ἰδόντες Πάντες ἀνήϊξαν O 85 | 386 ἦιξεν* Φ 247 | διέσσυτο μαινάδι Ἰση X 460 | δάσκιον ὕλην* ε 470 | 387 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν* ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμάζε Π 733 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν* ἐπεὶ ἴδεν ἔκθορε δίφρου Π 427 | 388 μητρὸς ἐῆς* E 371 | 389 ἄλτ' * ἐπὶ οἱ Φ 174

'τέκνον μή φά τί μο
 βρώμης· ἐξάυδα μ
 ὥς μὲν γάρ κεν ἐοῦσα π 395
 καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελ[αινεφεί Κρονίωνι
 ναιετάοις πάντεσσι τετιμ[ένῃ ἀθανάτοι]σιν.
 εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὖτις ἰοῦσ' ὑπ[ὸ κεύθεα γαίης
 οἰκήσεις ὠρέων τρίτατον μέρ[ος
 [τὰς δὲ δύο παρ' ἐμοί τε κα[ὶ ἄλλοις ἀθανά]τοισιν] 400
 ὁππότε δ' ἄνθεσι γαί' εὐώ[δε

393 μή φ' ἀτίμο *M* ut o uel ω supra uersum legatur, in uersu deinceps pars litterae sinuatae in orbem. in fine uersus supra τᾶνιολᾶν quādam accentus acutus dignoscitur ut possit Ἀιδωνεύς fuisse, non possit πολυδέγμων: μή φά τι μ Vossius qui postea μοι ἐπάσω τῆς εἰν Ἀίδαο suppleuit, μή φά τί μοι πάσση ἐνέρων παρ' ἄνακτι Ilgenius | 394 βρώμης cum iota subscripto *M*: βρώμης Vossius | ἐξάυδα cum uestigiis μ litterae *M*, in fine uersus nota obscura: μή κεῦθ' ἵν' ἰδωμαι ἀληθὲς Ilgenius μὴ κεῦθ' ἵνα εἶδομεν ἄμφω Hermannus | 395 in ὥς accentum ego non animaduerti | κεν ἐοῦσα scripsi: κε νέουσα *M*. praestat sane κε μένουσα | π agnoui in *M*, refecisse litteram semiplenam uidetur *m*: lege παρ' ἄλλοις ἀθανάτοισι. uerbum optatiui modi excidisse credebatur Hermannus, κ' ἀνιοῦσα μένοις τέκος ἡματα πάντα Ruhnkenius et Vossius κ' ἀνιοῦσα μένοις ἄνω ἡματα πάντα Bothius κ' ἀνιοῦσ' ἐκ ταρτάρου ἡερόεντος Ilgenius | 396 κελ pellucet in *M*: κελενεφεί κρωνίωνι *m* | 397 ναιετάοις Vossius: ναιετάεις *M* | σι in πάντεσσι denuo pinxit *m* | τετιμ et in fine uersus σιν *M*: -τιμημένη ἀθανάτοισι adglutinavit *m* correctā a Ruhnkenio | 398 δ' ἐπάσω Wyttēnbachius: δὲ πᾶσα *M* | πάλιν αὖτις Ruhnkenius: πάλιν *M*. an legendumst ἐπάσω τι, πάλιν μὲν | ἰοῦσ' ὑπ et in fine uersus σ litterae residua *M*: ὑπὸ κεύθεσι γαίης *m*. κεύθεα Ruhnkenius | 399 ὠρέων Ilgenius ὠρῶν Ruhnkenius: ὀρέων *M* in ὀρέων mutatum ab alia manu | τρίτατον μέρ *M*: μέρος Mitscherlichius. τριτάτην nouauit in *M* ac post μ adglutinavit οἶραν ἧς (deinde εἰς) ἐνιαυτὸν *m* | adde εἰν Ἀίδαο nam brevis erat uersus. decepti ab *m* τριτάτην μοῖραν παρ' ἀκόλῃ Fonteinus τριτάτην μὲν σῶ παρ' ἀκόλῃ Ilgenius τριτάτην μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν Hermannus τριτάτην μὲν ἄρ' εἰς ἐνιαυτὸν Vossius | 400 interpolatus ex 447 et 465 | δύο *M* | κα *M*: καὶ ἄλλοις ἀθάνατ et σ supra τ *m* | τοισιν *M* in quibus *m* cum οἰσι iterum scriberet *v* extremum oblitterauit | 401 εὐώ satis clare *M*, deinde certa uestigia nulla, extremam notam η aut σι obleuit *m* cum οἶσι adiceret:

394 βρώμη Hom. pluralis exemplum deest | ἐξάυδα μὴ κεῦθε νόω ἵνα εἶδομεν ἄμφω *A* 363 | 395 καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα* *Z* 456 | 396 κελαινεφεί Κρονίωνι* supra 91 | 397 τετιμένος* *Ω* 533 πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισιν* hym. Ven. 206 cf. hym. Ap. 522 | 398 πάλιν αὖτις* *Ψ* 229 | ὑπὸ κεύθεα γαίης* supra 340 | 399 <μέρος> τρίτον μέρος Pind. Nem. 3, 72 μοῖρα Hom. | θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν* *Φ* 444 | 400 cf. 447 et 465 | τὸ δὲ δύ'* *E* 272 | 401 θαλάμῳ εὐώδεϊ* *Γ* 382 (praeterea εὐώδης κυπάρισσος et εὐώδες ἔλαιον Hom.) ἄνθος εὐώδες Pind. Nem. 11, 41 | ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν* *B* 89 | εἵαρος ὥρη* 174

παντοδαποῖς θάλλῃ, τό[θ' ὑπ]ὸ ζόφου ἡερόεντος
αὐτὶς ἄνει, μέγα θαῦμα θεοῖς θνη[το]ῖς τ' ἀνθρώποι[s]

καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερ[ὸς πολυδ]έγμων;
τὴν δ' αὖ Περσεφόνῃ περικαλλῆς ἀντ[ί]ον ἡϋ[δ]α. 405
'τοιγὰρ ἐγὼ τοι μῆτερ ἐρέω νημερτέα πάντα·
εὐτέ μοι Ἑρμῆς ἦ[λθ'] ἐριούνιος ἄγγελος ὦκὺς

ὡ expleta adglutinavit δεσιν ἡαριν *m*. εἶαρος ὦρη Fonteinus, εὐώδεος praeterea Vossius. quod *m* habet ἡαρινοῖσι in εἶαρινοῖσι correxit Matthiaeus | 402 οἱ in παντοδαποῖς rescriptum ab *m*, fortasse παντοδαπῆς *M* | θάλλῃ Vossius: θάλλει *M* | το ac deinde π dimidia et o scriptae ab *M*, τότε ἀπὸ refecit *m*: τόθ' ὑπὸ Vossius | ζόφου ἡερόεντος totum apparuit in *M*, prioris uocabuli litteram tertiam cum quarta, posterioris secundam quartam septimam cum accentu fucavit *m* | 403 ἄνει Wyttenbachius: ἀνεῖ *M* | η in θνητοῖς satis perspicue, τ neutiquam, ο dextra aliqua parte legitur in *M* | σ in ἀνθρώποις parum comparet in *M*, accentum imposuit *m* | post 403 excidisse unum alterumue uersum Ruhnkenius putauit qualem Hermannus finxit λέξον δ' ὅπως ἦλθες ὑπὸ ζόφου ἡερόεντα. immo uaria carmina inscite composita in diuerbium | 404 καὶ τιν' ἐξαπάτησε *M*. καὶ τίνι σ' ἐξήραξε Vossius negans lacunam, ἡ νύ τί σ' ἐξαπάτησε Hermannus adulescens καὶ τινά ρ' ἐξαπάτησε 'iam enim nonnullos' Matthiaeus ἀλλὰ τιν' ἐξαπάτησε Mitscherlichius pro τίνι | κρατερ et in fine ἐγμων *M*, α in κρατερ denigravit ceteraque adiecit *m* | 405 τήνδ' *M* | ἀντ[ί]ον ἡϋ[δ]α *M* sic ut post τ inferiores litterarum reliquiae internoscantur, α autem tota ante adlitam ab *m* syllabam δα. perperam Ruhnkenius ἀντηνύδα legerat | 406 τοιγὰρ Matthiaeus: τοὶ γὰρ *M*. τοίγαρ Hermannus | τοι Hermannus: σοι *M* | lineolam supra μερ qua μῆτερ denotatur renouauit *m* | ἐρέω νημερτέα clare *M*: ἐρῶ *m*. 'uetustiore poetam maluisse credas ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω' Hermannus | 407 ἐ in εὐτέ rescriptum ab *m*: εἶπέ μοι Ἑρμείας Vossius ἦλθέ μοι Ἑρμείας Hermannus apud Frankium | ἐρμῆς ἦ[λθ'] ἐριούνιος *M*, λ non plena et θ prorsum non comparet, ρι in ἐριούνιος denuo pinxit *m*: ἦλθ' omisere *m* et Ruhnkenius qui Ἑρμείης proposuit. ἦλθ' Ἑρμῆς Mitscherlichius | supra ὦκὺς inter uersus 406 et 407 obelus pictus est idemque in margine repetitus. quo signo fretus restituo εὐτέ μοι Ἑρμείας ἐριούνιος ἄγγελος ἦλθε

ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὦρη* Z 148 πολυανθέος ὦρη Ἑαρος Mimnermus 2, 1 | 402 <παντοδαπός> παντοδαπαῖς μεμιγμένα χροίαισιν Sappho 20 μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι Γ 48 | ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος* supra 337 | 403 μέγα θαῦμα* N 99 | ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι* Hes. th. 535 | 404 ἐξαπάτησεν* ι 414 δόλῳ* β 106 δόλῳ φρένας ἐξαπάτησας Hes. th. 889 | κρατερὸς* Πολύφημος ι 407 Αἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο λ 277 πολυδέγμων* supra 17 | 405 τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἡϋδα Γ 203 | περικαλλῆς* Ἑρίβοια E 289 cf. infra 493 | 406 τοιγὰρ ἐγὼ τοι μῆτερ ἀληθείην καταλέξω ρ 108 | ἐρέω* bisyllabum Hes. op. 202 | τὰ δέ τοι νημερτέα* εἶρω λ 137 cf. supra 58 | 407 Ἑρμείας ἐριούνιος* Ω 457 | Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος* ἦλθε Λύσασθαι φίλον υἱὸν Ω 194 eadem structura Α 715 | ἄγγελος

παρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανιώ[ν]ων,
 ἐλθεῖν ἐξ ἐ[ρέβευ]ς, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
 λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς, 410
 αὐτίκ' ἐγὼ[ν] ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὃ λάθρη
 ἔ]μβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον μελιθεῖ' ἐδωδὴν
 [ἄκουσαν δὲ βίη με προσηνάγκασε πάσασθαι]

ὥς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
 ὥχετο πατρὸς ἐμοῖο φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης, 415
 ἐξερέω καὶ πάντα δίδχομαι ὥς ἐρεείνεις.

408 παρ πατέρος etiam in *M* leguntur quamvis obscura | in οὐρα-
 νιώνων antepaenultima littera accentusque non apparent in *M* | 409 ἐλθ
 certissime ab *M* scripta quamquam totum uocabulum ac praecipue ter-
 minationis notam fucavit *m*, nec uero potest ἐλθέμεν fuisse in *M*: Mit-
 scherlichius quod *m* dixit super ἐλθεῖν adscripsisse ἦγ' id ego non uidi.
 ἐλθεῖν μ' Ilgenius ἀξέμεν et postea ἦγε δέ μ' Hermannus ἠγεῖσθ'
 Mitscherlichius teste Vossio ἄξων uel ἐξαγαγεῖν ἐρέβευς Frankius ἦλυ-
 θεν ἐξαγαγὼν ὄφρ' ὀφθαλμοῖσί μ' Ruhnkenius | ἐρέβευς in *M* euauit
 praeter primam litteram ab *m* denuo pictam atque ultimam | α in ἵνα μ'
 rescripta ab *m* qui insana ui grassatus ἵν' ἄμ' uoluisse uidetur efficere.
 ἵν' ἔμ' fuisse in *M* improbabilest | 410 α in ἀθανάτοισι rescripta ab
m | 411 αὐτίκ' Ilgenius: αὐτὰρ *M*. εἶθαρ Ruhnkenius ἄντ' ἄρ' Mitscher-
 lichius αἰψ' ἄρ' Hermannus quondam | ἐγὼν ἀνόρουσ' clare apparent in
M nisi quod prior ν chartae umbra contritae obscuratast: ὦν ἐνώρουσ'
 ὅ adglutinavit *m* | ἀτὰρ *M*, ρ inferius instauravit *m*. ἀλλ' ὅγε Vossius
 | ὃ λάθρη quasi codicis scripturam Mitscherlichius edidit et λάθρη qui-
 dem adscripserat *m*: *M* num ὃ λάθρη habeat dubito quia implexae sunt
 ο et θ, supra θ cuius in apside ρ frustra quaeras legitur η fucata ab
m, infra θ subiectum est uersui λα aut potius χα. Ruhnkenius ὅγ' αὐ-
 τὸς proposuit | 412 prima uersus littera excidit in *M* | uide an corrigen-
 dum sit ἐδωδῇ | 413 damnauit Mitscherlichius, 'ab eodem profectum qui
 totum hunc locum consarcinauit inepto Graeculo' Matthiaeus dixit, Her-
 mannus sic refinxit πόλλ' ἀεκαζομένην δὲ βίη προὔτρεψε πάσασθαι |
 προσηνάγκασσε uel προσηνάγκαζε Ruhnkenius. μέρος ἠνάγκασσε Fontei-
 nius πάρος ἠνάγκαζε Vossius | 414—432 sustulit Hoffmannus 413 con-
 iungens cum 433 | 416 ὅσσ' ἐρεείνεις Fonteinius

ὠκύς* π 468 | 408 πατήρ Κρονίδης X 60 | πάντων οὐρανιώνων*
 Hes. th. 919 | 409 ἐξ ἐρέβευς Θ 368 | 409 et 410 cf. 349 ss. | 411
 cf. 371 | 412 βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτω κ 290 | ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε
 φραγεῖν μελιθεῖα λάθρη 372 | ἦραρε θυμὸν ἐδωδῇ* ε 95 μενοεικέ'
 ἐδωδὴν* ζ 76 | 413 cf. ad 124 | <προσαναγκάζω> καθεζομένη παρ'
 ἐμοὶ προσαναγκάζη Aristoph. vesp. 611 ἀνάγκη ἀναγκαῖος Hom. | 414
 ἀναρπάξας* Π 437 | διὰ μῆτιν Ἀθήνης K 497 [interpolatoris] πυκι-
 νὴν ἠρτύνετο βούλην B 55 | 415 ὥχετο* X 213 ἔπειτα μ' ἀναρπά-
 ξασα θύελλα Οἴχοιτο προφέρουσα υ 63 | πατρὸς ἐοῖο* B 662 | ὑπὸ
 κεύθεα γαίης* supra 340 | 416 ἐξείπω καὶ πάντα δίδχομαι* I 61 |
 ὥς ἐρεείνον* ω 262 ἣν ἐρεείνεις* ω 281

ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἄν' ἱμερτὸν λειμῶνα
 Λευκίππη Φαινὼ τε καὶ Ἥλέκτρη καὶ Ἰάνθη
 καὶ Μελίτη Ἰάχη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε
 Μηλόβοσις τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις 420
 Χρυσῆις τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτη τε
 καὶ Ῥοδόπη Πλουτώ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ
 καὶ Στυξ Οὐρανίη τε Γαλαξάυρη τ' ἐρατεινὴ
 [Παλλάς τ' ἐγρεμάχη καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα]
 παίζομεν ἥδ' ἄνθεα δρέπομεν χεῖρεςσ' ἐρόεντα 425
 μίγδα κρόκον τ' ἄγανόν καὶ ἀγαλλίδας ἥδ' ὑάκινθον
 καὶ ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,

417 Pausanias IV 30, 4 πρῶτος ὧν οἶδα ἐποιήσατο ἐν τοῖς ἔπεσιν
 Ὅμηρος Τύχης μνήμην· ἐποιήσατο δὲ ἐν ὕμνῳ τῷ εἰς τὴν Δήμητρα
 ἄλλας τε τῶν Ὠκεανοῦ θυγατέρας καταριθμούμενος ὥς ὁμοῦ Κόρη τῇ
 Δήμητρος παῖζοιεν καὶ Τύχην ὥς Ὠκεανοῦ καὶ ταύτην παῖδα οὔσαν·
 καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἔπη (iam secuntur versus 417 418 420) πέρα δὲ ἐδή-
 λωσεν οὐδὲν ἔτι | 419 non legitur apud Pausaniam, 'sive ipse sive eius
 librarius omisit' Ruhnkenius, in hymno uetusto non extitisse additum-
 que esse ab interpolatore Ilgenius et Hermannus censuere | ῥόεια τε
 καλλιρόη τε M | 420 Μηλόβοσις τε Pausanias: μηλοβόστη τε M nam
 stigma uidetur, non μηλοβότη ut Ruhnkenius aut μηλοβόση ut Schnei-
 dewinus legerat | Ὠκυρόη καλυκῶπις Pausanias (ὠκυρόη codex Angeli-
 cus): ὠκυρόη καλλικῶπις M | 421 ἀκατάστη τ' M | 423 ταλαξάυρη τ'
 M | secluserit Matthiaeus | ἐγρεκύδοιμος ἰδ' uel ἐγρεμάχος ἥδ' tentabat
 Vossius | 425 ἥδ' ἐρόεντ' ἐδρέπομεν ἄνθεα χερσὶν Hermannus | ἐρόεντ
 M sic ut τ superne et inferne punctis notata sit | 426 κρόκον τ' ἄγα-
 νόν Vossius: κροκόεντα γανόν M. κρόκον γανόντ' ἰδ' Schneiderus
 κρόκον τε γάνος Valckenarius κρόκω κύανον Fonteinius | 427 ῥοδέας
 Heynius Wassenbergius Brunnckius: ῥόδα ἐς M. ῥόδα ἐκ κάλυκος Val-

417 λειμῶνα* λ 539 | 418 Ἰάνθη τ' Ἥλέκτρη τε Hes. th. 349 |
 419 καὶ Μελίτη* Σ 42 | Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε* Hes. th. 351 | 420
 Μηλόβοσις τε* Hes. th. 354 | Τύχη τε* καὶ Ἀμφιρῶ Ὠκυρόη τε Hes.
 th. 360 | καλυκῶπις cf. ad 8 | 421 Χρυσῆις τ'* Hes. th. 359 emend. |
 Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τε* Hes. th. 356 | Ἀδμήτη τε Hes. th. 349 | 422
 Πλουτώ τε Hes. th. 355 | καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ* Hes. th. 359 | 423
 καὶ Στυξ* Hes. th. 361 | Οὐρανίη Hes. th. 350 | Γαλαξάυρη τ' ἐρατή
 τε Διώνη Hes. th. 353 | παῖδ' ἐρατεινὴν* δ 13 | 424 <ἐγρεμάχη>
 Παλλάδα τ' ἐγρεμάχην* Orph. h. ad Musaeum 38 ἐγρεκύδοιμον Hes. th.
 925 | Ἄρτεμις ἰοχέαιρα* E 53 | 425 ὅζον Δρέψασαι Hes. th. 30 cf.
 supra 5 s. | ἐρόεντα cf. ad 109 | ὥς ποτε Φερσεφόνην τέρεν' ἄνθεα
 χερσὶ δρέπουσαν ἐξάπαφον συνόμαιμοι ἄν' εὐρύ τε καὶ μέγα ἄλσος
 Orph. arg. 1197 | 426 καὶ ἀγαλλίδας ἥδ' ὑάκινθον* supra 7 | 427
 <ῥοδέας> ῥοδέη κάλυκι Rufinus AP. V 74 ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσιν Ibycus
 5 κάλυκάς τε καὶ ὄρμους Σ 401 cf. supra 6 | <λείριον> λείριον ἄνθε-
 μον Pind. Nem. 7, 79 χροῶ λειριόεντα N 830 | θαῦμα ἰδέσθαι*

νάρκισσόν θ' ὃν ἔφυσεν ὑπείροχον εὐρεῖα χθών.
 αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμεν περὶ χάρματι· γαῖα δ' ἐνερθε
 χώρησεν· τῇ δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς πολυδέγμων, 430
 βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄρμασι χρυσείοισι
 πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
 ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι
 πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἱαῖνον 435
 ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
 γηθοσύνας δ' ἐδέχοντο παρ' ἀλλήλων ἐδίδ[ων] τε.
 τῇσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος·

ckenarius | 428 νάρκισσον θ' M | ἔφυσεν ὑπείροχον Vossius: ἔφυσ' ὥσπερ κρόκον M. ἔφυσεν ὑπέρτατον Spitznerus (cf. M 381) ἔφυσ' ὑπερήφανον aut ἔφυσε πέλωρ κακὸν rursum Vossius ἔφυσεν ὑπέροκτον Bothius ἐύχροον Ilgenius μοι ἐς δόλον Iacobsius ἔφυσ' αἰπὺν δόλον et ὥσπερ κόριν Hermannus qui tamen postea epitheton ab ὑπέρ incipiens desiderabat | 429 αἰψ' ἄρ' aut αὐτῇ Ilgenius | δρεπόμενη M. αὐτὰρ δρεψαμένη Mitscherlichius αὐτὰρ δρεπτομένη Matthiaeus | πέρι Vossius | χάρματι Ignarra. ἐπ' ἀθύρματι Iacobsius | γαῖ' ὑπένερθε Mitscherlichius γαῖ' ἐκάτερθε Matthiaeus | 430 τῆς δ' Ruhnkenius | 431 'παγχρυσείοισι Homerus praeoptasset' Vossius | 432 ἄρ. ὄρθια M | 435 ἀλλήλων Vossius | ἱαῖνον M | 437 γηθοσύνη M quod dubito an uerum fuerit, nam centonem uel triplex θυμός arguit | δ' ἐδέχοντο Vossius: δὲ δέχοντο M | ἀλλήλων Vossius | ἐδίδων τε in M fuisse, non quod Ruhnkenius dedit ἐδιδόν τε testatur accentus. atque etiam ω potius quam ο litterae primordia supersunt et supra uersum ν imperfecta: ἐδίδοντο m. cf. 327 | 438—440 remoueri uoluit Mitscherlichius | τῇσι M. τῇσι δ' ἐπ Vossius | in fine uersus σ non totam habet M

E 725 | 428 νάρκισσόν θ' ὃν ἔφυσε* supra 8 | ὑπείροχον* Z 208 et hym. 12, 2 | εὐρεῖα χθών* Δ 182 | 429 φύλλα δρεψάμενοι μ 377 | γαῖ' ὑπένερθεν* Ἑκ δ' ἔθορεν hym. Ap. 118 | 430 χώρησεν* M 406 | ἄναξ πολυδέγμων* 17 κρατερὸς πολυδέγμων* 404 | 431 βῆ δὲ φέρων* χ 112 | ἐν θ' ἱπποῖσι καὶ ἄρμασι* κολλητοῖσιν Δ 366 σὺν ἄρμασι* χρυσεοτεύκτοισι Orph. hym. 55, 18 cf. supra 19 et 375 | 432 πόλλ' ἀεκαζομένη* supra 344 | ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ* supra 20 | 433 ταῦτά τοι ἀχνυμένος περ ἀληθείην κατέλεξα η 297 | ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω* γ 254 | 434 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ* Α 601 | ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν* X 263 | 435 πολλὰ μάλ'* εὐχομένω I-183 | κραδίην καὶ θυμὸν ἱῆνα* supra 65 | 436 ἀμφαγαπαζόμεναι* supra 290 | πολέμου δ' ἀποπαύεο* πάμπαν Α 422 | 437 γηθοσύνη* N 29 γηθοσύνησιν Apollonius B 878 γηθοσύνη adiectivum Aristarchus λ 540 | δὸς δὲ δίκη καὶ δέξο hym. Merc. 312 | ἀλλήλησι γέλω καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι ν 8 | 438 τόφρ' αἱ ἐγγύθεν ἦλθε* Σ 381 | Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος* supra 25

πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἄγνῆν·
 ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἐπλετ' ἄνασσα. 440
 ταῖς δὲ μέτ' ἄγγελον ἦκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
 'Ρεῖην ἠύκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
 ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 δωσέμεν ἅς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο 445
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 τὰς δὲ δύο παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

[ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων]
 ἐσσυμένως δ' ἦιξε κατ' Οὐλύμπιοιο καρήνων,
 ἐς δ' ἄρα 'Ράριον ἔξε, φερέσβιον οὐθαρ ἀρονύρης 450

439 πολλά δ' M | 440 Philodemus de pietate vol. Herculan. II 2 tab. 91 (in Iahni annalibus 1865 p. 524) ubi deorum ministeria perstringit λέγονσι δέ τινες καὶ τὴν Ἑκάτην ὀπαδὸν Ἀρτέμιδος εἶναι, Δήμητρος δὲ λάτρην Εὐριπίδης, Ὅμηρος δ' ἐν τοῖς ὕμνοις πρόπολον καὶ ὀπάωνα, Σοφοκλῆς δὲ τροφὸν | οἱ Hermannus | ὀπάων corr. in ὀπάων M | ἀνάσσει Ilgenius | 441 τῆς Hermannus | μέτ' Hermannus: μετ' M, μετάγγελον Aristarchus O 144 et Ψ 199. τὰς δὲ μέτ' aut τῆς δὲ κατ' Vossius | 442 'Ρεῖην ἢ κομίσαι Vossius | Δημήτερα Fonteinus: ἦν μητέρα M | 446 μὲν νεῖσθαι ὑπὸ Vossius | restitue dativos ex 464 | 447 τὰς δὲ μένειν Vossius | post 447 excidisse uersum Hermannus iudicauit | 448 nouicius | ἀμέλησε Hermannus conl. P 697 | ἀγγελίῃσιν Ruhnkenius | 450 ἐς Hermannus: εἰς M | ἄρα 'Ράριον Ruhnkenius, 'Ράριον Hermannus: ἄρα ὄριον M. ἄρ 'Ράριον Vossius qui postea εὐθὺ δὲ 'Ράριον tentauit, ἐς 'Ράριον δ' Ἰκανε edidit

439 <ἀμφαγαπάω> ἐδὺν κἀκὸν ἀμφαγαπαῶντες Hes. op. 58 ἀμφάγαπαζω Hom. | <κόρη> Δήμητρος ἀγνῆς καὶ κόρης Archilochus 120 | Δημήτερί θ' ἀγνῆ* Hes. op. 465 ἀγνῆ Περσεφόνη λ 386 supra 337 | 440 <πρόπολος> τεὰν πρόπολον Pind. Nem. 4, 79 ἀμφίπολος Hom. | ὀπάων* Θ 263 | 441 ἄγγελον ἦκαν* ο 458 | βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς* supra 3 | 442 'Ρεῖης ἠυκόμου* supra 60 | Δημήτερα κυανόπεπλον* supra 319 | 443 ἀξέμεναι Ψ 50 | μετὰ φῦλα θεῶν* supra 322 | cf. 461 | 444 = 462 | ἅς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν* supra 228 | τιμὴν δὲ ἕκαστον Ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν Hes. th. 393 | 445 = 463 | νεῦσε δέ οἱ* Θ 246 | περιτελλομένοιο ἔτεος λ 295 | 446 = 464 cf. 399 | τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λείπεται K 253 | ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα* supra 80 | 447 cf. 400 et 465 | 448 ὥς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη B 166 vide ad 316 | Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων* ε 150 | 449 ἐσσυμένως* 341 | βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοιο καρήνων ἀλέσσα B 167 | 450 'Ράριον ὀργειῶν δάπεδον Hermesianax 2, 19 | αὐτὰρ ὅγ' ἐς 'Ρόδον ἔξεν* B 667 | <φερέσβιος> γαῖα φερέσβιος* Hes. th. 693 cf. hym. Apol. 341 et hym.

τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ ἔκηλον
 ἐστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
 μήδεσι Διμήτρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύνεσσιν
 [ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πόνες ὄγμοι 455
 βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἔλλεδανοῖσι δεδέσθαι]
 ἐνθ' ἐπέβη πρῶτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
 ἀσπασίως δ' ἶδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
 τὴν δ' ὦδε προσέειπε Πέη λιπαροκρήδεμνος.
 'δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύνκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς 460
 ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 δωσέμεν ἄς κεν ἔλοιο] μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 ἔτεος π]εριτελλομένοιο

451 τοπρὶν *M* | ἀλλ' ἀπέτηλον ἔστη καὶ Ruhnkenius et Wytt-
 bachius | 452 ἐστήκει Hermannus: εἰστήκει corr. in ἰστήκει *M* | καὶ
 ἄφυλλον Fonteinus | 454 ἀνθερίκεσσιν Ruhnkenius ἀνθεσι ποίης uel
 ἄκρα πετήλοις Mitscherlichius ἀκρεμόνεσσιν Matthiaeus | 455 et 456 ad
 amplificandam descriptionem adiectos esse senserat Matthiaeus | ἀεξο-
 μένου πεδίῳ uel πεδίῳ δ' Ruhnkenius. πέδον δ' ἀνὰ Vossius | 456
 βρισέμεν *M* | ἀγκαλίδων Ilgenius εὐστάχυσιν τ' ἄρ' aut εὐσταχύνεσσιν τ'
 ἐν Vossius ἀσταχυῶντα δ' Ignarra | τὰ δ' *M*. τὸ δ' Ruhnkenius | δίδε-
 σθαι Vossius. mutavit sarcinator uerborum declinationem primoque fuisse
 δέοντο puto | 458 insiticiū existimavit Hoffmannus | δ' εἶδον corr in
 δ' ἶδον *M* | 459 τὴν δ' *M* | 462 δωσέμεν ἄς κε θέλησθαι adglutinavit *m*,
 unde ἄς κε θέλησθαι Ruhnkenius ἄς κ' ἐθέλησθαι aut potius ἄς κεν
 ἔλοιο Ilgenius | μετ' ἀθ nouo atramento inducta ab *m* | 463 νεῦσε δέ
 σοι κούρην ἔτεος π adglutinata ab *m*, ερι scripta ab *M* fucata ab *m*,
 τελλομένοιο integra ut ab *M* profecta sunt: in supplementis certe qui-
 dem praestabat εἶπε

30, 9 | οὔθαρ ἀρούρης * *I* 141 | 451 τὸ πρὶν ἀτὰρ τότε * ἔναιε δ 518
 τὸ πρὶν ἀτὰρ * μὲν νῦν γε *Z* 125 | ἀλλὰ ἔκηλος * *I*.376 | 452 ἐστή-
 κει * *P* 139 | <πανάφυλλος> τανύφυλλος ἄφυλλος Hom. | κρῖ λευ-
 κὸν * δ 604 cf. supra 309 | 453 διὰ μήδεα πατρὸς Hes. th. 398 | καλ
 λισφύρου * *I* 557 | 454 αἰγανέης ῥιπή ταναοῖο *Π* 589 | ἀσταχύνεσσιν *
B 148 | 455 ἔαρι * et ἔαρος * pro trochaeo Hes. op. 462 et Mimnermus
 2, 2 | <πέδον> πέδονδε *N* 796 et πεδόθεν *ν* 295 | ἀν' ὄγμους * *Σ*
 546 | μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε *Σ* 552 | 456 οἶγε μὲν ἡμῶν
 αἰχμῆς ὀξείησι κορυυιόεντα πέτηλα βριθόμενα σταχύων ὥσει Διμήτε-
 ρος ἀκτὴν Hes. scut. 288 ss. | ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι *
 δέοντο *Σ* 553 | 457 αἰθέρος ἀτρυγέτοιο * *P* 425 | 458 ἀσπασίως ἶδε
 δ 523 | κεχάριστο δὲ θυμῷ * ζ 23 κεχαροῖατο θυμῷ * *A* 256 κεχάρητο
 Hes. sc. 65 | 459 Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος * 25 et 438 | 460 δεῦρο * *Γ*
 162 | καλέει σε * supra 321 | cf. supra 3 | 461 cf. 322 et 443 | 462
 = 444 | 463 = 445

τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφῳ ἡ]ερόεντι
 τὰς δὲ δύο παρὰ σοί τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν 465
 εἶσθαι, ἐῷ δ' ἐπένευσε κάρητι.
 ἐμὸν καὶ πείθεο μηδὲ τι λήν
 αἶνε κελαινεφεὶ Κρονίωνι.
 κ]αρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν.
 ὥ[ς ἔφατ' οὐ]δ' ἀπίθησεν ἐυστέφανος Δημήτηρ. 470
 αἶψ[α δὲ καρ]πὸν ἀνήκεν ἀρουράων ἐριβώλων·

464 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἡ suppleta ab *m* qui deinceps εῷ denuo pinxit: εῷεντα corr. in εῷεντι *M* unde apparet etiam ζόφω in *M* scriptum fuisse siue a principio siue ex emendatione. μὲν νεῖσθαι ὑπὸ ζόφον Vossius sicut 446 | 465 ἀθανάτοισιν relictum est in *M*: expleuit uersum Ruhnkenius, τὰς δὲ μένειν Vossius, παρὰ μητρὶ καὶ Ilgenius. totum uersum cum quattuor eis qui in *M* sequebantur deleuit *m*. nempe per errorem relapsus ad uersum 447 *M* post ἀθανάτοισιν iterauerat uersus 448—451 quorum hic haec clausulae apparentων cum praeposito accentu, tum οἰο κάρηνων, tum φερέσβιον οὐθαροῦρης, denique γ' οὐτι φερέσβιον ἄλλα ἐκηλον, fortasse etiam coeperat iterare uersum 452. hunc tamen *M* certe non perfecit, sed cum errorem suum intellexisset spatium reliquit uacuum, in quo λλον ἐκευθε δ' ἄρα κρὶ λευκὸν conscribilla ab *m* leguntur. *M* nescio an in margine interiore notauerit quae deleri uellet, *m* autem quaecumque *M* atque ipse scripserat inter 464 et 466 spurcissime extinxit, in his etiam uersum 465 quod suae uersus 466 restitutioni obsesset | 466 δύο δὲ παρὰ σοὶ ἔσ adglutinata ab *m* qui simul sequentem syllabam εσ rescripsit: εἶσθαι ἐῷ δ' et reliqua scripta ab *M*. supple καὶ εἰς αὐτῷ uel ὃ ἐνὶ οἴκῳ ἔσεσθαι id quod sententia ipsa postulat cf. 396. ὥς μὲν ὑπέσχετ' ἔσεσθαι ac postea ὥς ἄρ' ἔφη τελέεσθαι Vossius ὥς τοι ὑπέστη ἔσεσθαι Hermannus. totum uersum abiecit Ilgenius | 467 ἀλλήθι τέκνον adglutinata ab *m*, tum ε in qua spiritus non uisitur fucata ab *m*, μὸν scripta ab *M*: incertum supplementum esse hinc cognosces ξύνθεο μῦθον ἐμὸν | μὴ δέ τι *M*. μὴδ' ἔτι Vossius | 468 ἀσπερχές μινέαινε adglutinata ab *m* qui debebat ἀσπερχές, poterat οὕτω δυσθύμινε concl. 362, sed μινέαινε fortasse recte suppleuit quoniam in *M* proximus ab αἶνε in fissura chartae accentus apparet | κελαινεφεὶ *M* | 469 et 470 commissura narrationis | αἶψα δὲ κα adglutinata ab *m*, αρ profecta ab *M* sed α tota et inferior ρ fucata ab *m*, πὸν *M* sine fuco | 470 ὥς utpote citra paginae amussim proiectum sicut in uersu 448 pellucet in *M*, ὥς ἔφατ' οὐδ' super imposita ab *m*, δ dextuma et ἀπίθησεν scripta ab *M* | 471 quae inclusi suppleuit *m* sed ut in *M* residua litterarum praecipue α utriusque et ρ facile dispiciantur

464 = 446 | ὑπὸ ζόφῳ ἡερόεντι* Hes. th. 729 | 465 cf. 400 et 447 | 466 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι O 75 | 467 οὕτε τι λήν* N 284 | 468 ἀσπερχές μινέαινε Ἀντιθέω Ὀδυσῆι α 20 ἀζηχῆς* σ 3 | κελαινεφεὶ Κρονίωνι* supra 91 | 469 αἶψα δὲ* B 664 | φερέσβιον* supra 450 | ἀνθρώποισιν* ζ 188 | 470 ὥς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθησε* ε 43 cf. 448 | ἐυστέφανος Δημήτηρ* supra 224 | 471 cf. 469 | γῆς καρπὸν ἀνήσειν supra 332 ἀρούρης καρπὸν Z 142 | ἐρίβωλον ἄρουραν Φ 232

παῖσα δὲ φύλλοισιν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθῶν
 ἔβρισ' ἢ δὲ κούσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσι
 δεῖξε Τρ]ιπτολέμῳ τε Διοκλεί τε πληξίπῳ
 Εὐμόλ]που τε βίῃ Κελεῶ θ' ἡγήτορι λαῶν
 δρησμοσύνην θ' ἱερῶν καὶ ἐπέφραδεν ὄργια καλὰ

475

Τριπτολέμῳ τε Πολυξείνῳ τ' ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ
 σεμνὰ τὰ τ' οὕτως ἔστι παρ[εξέμεν οὔτε πνυθέ]σθαι

472 φύλλοισι τε *M* | καὶ ἄν syllabae denno pictae ab *m*. | 473 ἔβρισ' ἢ δὲ *M* sed ut primam utriusque uocis litteram fucauerit *m* | quae secuntur ad usque 482 a uetere poeta abiudicauit Prellerus | 474 Pausanias II 14, 3 de Dysaule οὐδὲ Κελεῶ προσήκων οὐδὲ ἄλλως ἢ ἐν τοῖς ἐπιφανέσιν Ἐλευσινίων· οὐ γὰρ ἄν ποτε Ὀμηρος παρῆκεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἔπεσιν· ἔστι γὰρ καὶ Ὀμήρῳ πεποιημένα ἐς Δήμητρα· ἐν δὲ αὐτοῖς καταλέγων τοὺς διδαχθέντας ὑπὸ τῆς θεοῦ τὴν τελετὴν Δυσάυλην οὐδένα οἶδεν Ἐλευσίνιον· ἔχει δὲ οὕτω τὰ ἔπη (secuntur tres uersus 474—476) οὗτος δ' οὖν ὁ Δυσάυλης κατεστήσατο ἐνταῦθα τὴν τελετὴν | δεῖξεν Pausanias et δεῖξε uidetur in *M* fuisse in quo prominentem sinistrorsum apicem δ litterae, tum notae εἰ perispomenon significantis ductum superiorem, denique suprema ξ litterae initia uidebam, praeterea nihil: εἶπε quod *m* suppleuit Hermannusque e glossa uitiosae aliorum codicum lectionis λέξεν ortum putauit non quadrat in uestigia codicis neque in antegressum βασιλεῦσι, porro τρ renouauit *m* | Διοκλεί scripsi: διοκλεῖ *M* et Pausanias | 475 εὐμόλ non apparent in *M*, apparent πον τε βί licet item retractata ab *m* | τ' ἡγήτορι Pausaniae aliquot codices | 476 δρησμοσύνην Pausanias (δρησμοσύνην codex Angelicus): χρησμοσύνην *M* in quibus ο et σ paulum inter se distant, supra ο non aceentus uidetur sed chartae macula, extremam ν denuo pinxit *m* | θ' *M* denuo pictum ab *m*: omisit Pausanias | καλὰ *M*: παῖσιν Pausanias receptum ab Hermanno iunctumque cum σεμνὰ. Ruhnkenius primo cohaerere putauit ὄργια καλὰ σεμνὰ expuncto uersu 477, deinde excidissem trium Celei filiarum mentionem. inde Vossius ὄργια παισὶ πρεσβυτέρῃς Κελεοῖο, περίφρονι Διογενεῖ Πάμμερόπῃ τ' ἐρατῇ καὶ Σαίσάρῃ ἔξοχα καλῇ Τριπτολέμῳ τε Πολυξείνῳ τ' | 477 de Ruhnkeni sententia secluserit Mitscherlichius ut congruentem cum 474. interpolatorem hunc locum ita conformasse ut ἢ δ' ἄρ' εἶπε θεμιστοπόλοις βασιλεῦσιν exciperentur a uersibus 477 475 476 coniecit Hermannus. 477 — 482 ex alio carmine huc translato iudicauit Ilgenius | in πολυξ[εῖ]νῳ praeter πο omnia rescripta ab *m*, εἰ chartae lacuna periit sed superscripta est ab *M* perpusilla ε ut πολυξένῳ adiectiuum restitueretur, ν maculando satis obscurauit *m* | τ' ante ἐπὶ additum a Ruhnkenio non fuit in *M* | ἐπὶ δὲ Δολιχῇ uel Δολιχείῳ Vossius | 478 τὰτ' Ilgenius: τὰγ' *M* | ἐστὶ *M* | παρ aperte *M* sed ρεξ et reliqua omnia rescripsit *m* qui suas litteras ueteribus ita obduxit

472 ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίννεται ὥρη *B* 468 | χθῶν παῖσα *B* 780 εὐρεῖα χθῶν* supra 428 | 473 θεμιστοπόλων βασιλῆων* 103 | 474 δεῖξε* γ 174 | Διόκλου supra 153 | Πέλοπι πληξίπῳ* *B* 104 | 475 ἡγήτορα λαῶν* *T* 383 | 476 <δρησμοσύνη> δρησμοσύνην: θεραπεῖαν ὑπηρεσίαν Etymologus *M*. p. 287, 1 (δρησμοσύνη: θεραπεῖα Hesychius) δρηστοσύνη* ο 321 | ἐπέφραδε* *A* 795 | ὄργια cf. 273 | 478 σεμνὰ cf. 1 | ἀλλὰ μάλ' οὕτως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο

[οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄ[χος ἰ]σχάνει αὐδὴν]
 ὄλβιος ὃς τάδ' ὅπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων· 480
 ὃς δ' ἀτελὴς ἱερῶν ὃς [τ]' ἄμμορος, οὗ ποθ' ὁμοίην
 αἶσαν ἔχει φθίμενός περ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο διὰ θεάων,
 βάν ῥ' ἴμεν Οὐλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
 ἔνθα δὲ ναιετάουσι παρὰ Διὶ τερπικεραύνῳ 485

ut uestigiis illarum derelictis aliquanto longiorem efficeret uersum. itaque ab *M* profectum deinceps nihil dignoscitur nisi post eum locum quo *μ* nouicia legitur ductus inferior *μ* litterae, supra hunc perspicue *εν* terminatio, tum fortasse *ου* colligatae, supra hanc notam clare spiritus lenis cum accentu acuto, denique ubi *π* θέσ fecit ibi σθαι: in *π* post παρεξ legebam primum *μ* cum apside superna qua *εν* uidetur denotari, sed quod παρεξέμεν enotarunt Ruhnkenium secuti, *ε* inter *ξ* et *μ* ego in charta friata non reperiēbam, deinde οὔτεν sed *ε* supra *εν*, denique πνθέσθαι cum puncto super *π* posito. παρεξίμεν Matthiaeus παρελθέμεν Mitscherlichius παρεκθέμεν Ilgenius | post 478 lacunam statuit Mitscherlichius | 479 ab alio factus atque qui 478 et 480—482 composuit | ἀχέειν pro ἡχέειν Buttmannus habebat, οὔτε χανεῖν Mitscherlichius dum Ignarrae commentum ἀχανεῖν corrigit, οὔτε χέειν Bothius | γάρ τε Vossius δὴ τι Cobetus | θεῶν ἄ scripta ab *M* εῶν ῥ rescripta ab *π*, porro χος *ι* quae *π* habet in *M* prorsum non dignoscuntur, deinde asper spiritus supra *ι* et cetera in *M* apparent cum in eis quae *π* adiecit emendatum sit ἰσχ. Valckenarius ἄγος proposuit, σέβας Cobetus qui uidebatur sibi in *M* post θεῶν uidere σ eandemque litteram in exitu uocabuli positam etiam clarius | 480—482 poetae Sophocle fortasse inferiori Hermannus tribuebat | *εν* in ὅπωπεν nouo atramento induxit *π* | 481 ὃς δ' *M* | ὃς τ' ἄμμορος *M* nisi quod τ ipsa euauit, mansit apostrophus: *π* ἄμμορος in ἄμορος mutauit. ἔμμορος Hermannus cf. *E* 441 *M* 269 *N* 278 | ὁμοίην Fonteinus: ὁμοίων *M*. ὁμοίως Vossius conl. Eurip. Bac. 192 | 482 in φθίμενός περ accentum supra *ι* non animaduerti | ἡερόεντι 464 80 402 446 | 483 πότνα θεάων Vossio placebat ut 118 | 484 θέων *M* | 485 hoc uersu carmen anticum finiri, reliqua

οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι *ε* 103 s. | <παρεξίλημι> παρεξελθεῖν παρεξελάσθησθα ἐξέμεν ἐπιπροέμεν Hom. | σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πνθέσθαι *ν* 335 ὄργια μὲν δεδαῶτας ἐχρῆν νηπευθέα κεύθειν Clarii Apollinis oraculum apud Macrobiū sat. I 18, 20 | 479 ἄχος γένετο μέγα φ 412 | ἀλλὰ δέος ἰσχάνει* ἄνδρας *Ξ* 387 Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδὴν* *T* 418 | 480 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων* *Δ* 45 | ὄλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκείνα κόλλαν εἶσιν ὑπὸ χθόνα· οἶδεν μὲν βιότοιο τελευτάν, οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν Pind. fragm. 10, 8 | οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς *A* 278 ὁμοίη μοῖρα ὁμῇ αἵσῃ ἰῇ αἵσῃ Hom. | 482 τούτων ἔχει αἶσαν Hes. th. 422 | εἰς Αἶδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα* *κ* 512 cf. supra 464 | 483 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα* λοέσσατο *ξ* 227 | δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα Hes. th. 175 | διὰ θεάων* supra 63 | 484 βάν ῥ' ἴμεν* supra 302 | ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων *T* 142 | 485 ἔνθα δὲ ναιετάει* Hes. th. 775 | Δι

σεμναί τ' αἰδοῖαί τε· μέγ' ὄλβιος ὅν τιν' ἐκεῖναι
 προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
 αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
 Πλούτον ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν

Ἰλαθ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσα 490
 καὶ Πάρον ἀμφιρύτην Ἀντρώνα τε πετρήεντα,
 πότνια ἀγλαόδωρ' ὠρηφόρε Διοῖ ἄνασσα,
 αὐτὴ καὶ κούρη περικαλλῆς Περσεφόνεια·
 πρόφρων δ' ἀντ' ὠδῆς βίοτον θυμήρε' ὅπαζε.
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς 495

partim a grammatico partim a rhapsodo esse adiecta Ilgenius iudicauit | 486 αἰδοῖαί τε M | ὅν κεν Matthiaeus | 487 φίλωνται Vossius: φιλῶνται M. φιλέονται Valckenarius | 488 αἶψά τε Hermannus conl. T 221 α 392 | μέγαν δόμον M sed μέγαν corr. in μέγα | 490 ultimos sex uersus non esse antiquos secundum Ilgenium Hermannus putauit, cum plurimum, 490 493 495 a uetustiore poeta profectos esse concessit | Ἰλαθ' Ἐλευσῖνος Hermannus: ἀλλὰ θελευσῖνος M. ἀλλ' ἄγ' Ruhnkenius ἀλλὰ θεαὶ Ἐλευσῖνα θυώδεα Vossius qui aliam debebat urbem adiungere | ἔχουσαι M | 491 Ἀντρώνα τε Spitznerus: ἀντρώνα τε M. Ἀντρώνα τε Ruhnkenius | 492 πότνι' M. meliorem uersum is qui 492 et 493 adsciuit ex 54 poterat exprimere | ὠρηφόρε M | 493 in hymno XIII 2 repetitum sic αὐτὴν καὶ κούρην περικαλλέα Περσεφόνειαν expunxit Cobetus | 494 πρόφρων Ruhnkenius cui δ' addidi: πρόφρονες M. πρόφρονος tentauit Vossius | ὅπάζειν Vossius ut seruaret πρόφρονες | 495 sequitur rubro colore pictus titulus τοῦ αὐτοῦ ὁμήρου ὕμνοι εἰς ἀπόλλωνα

τερπικεραύνω* A 419 παρὰ Διὶ τερπικεραύνω* hym. Ap. 5 | 486 σεμνός cf. 1 δεινός τ' αἰδοῖός τε* θ 22 cf. Σ 394 κυδρή τ' αἰδοῖή τε* Hes. op. 257 | ὃ δ' ὄλβιος ὄντινα Μοῦσαι Φίλωνται Hes. th. 96 ὃ δ' ὄλβιος ὅν κε σὺ θυμῷ Πρόφρων τιμήσεις hym. Hom. 30, 7 | 387 προφρονέως* supra 138 | ἐπιχθονίων ἀνθρώπων* 480 | 488 αἶψα τέ οἱ δῶ Ἀφνειὸν πέλεται α 392 αἶψα δέ cf. ad 469 | ἐφέστιον* η 248 | ἐς μέγα δῶμα* κ 276 | 489 Δημήτηρ μὲν Πλούτον ἐγείνατο διὰ θεάων Hes. th. 969 | ἄφενος* καὶ πλούτον A 171 μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν Ζεὺς ἄφενος Ψ 298 ἀνθρώποισι δίδωσιν* ρ 287 | 490 Ἰλαθι* εἰραφιώτα hym. 34, 17 cf. Simonides Ceus 49 Ἰληθι Hom. | Ἐλευσῖνος θυοέσσης* supra 97 cf. 318 | δῆμον ἔχοντες* E 710 | 491 νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ* α 50 | ἀγχιάλόν τ' Ἀντρών' B 697 (ἀγχιάλην Zenodotus) | Καλυδῶνά τε πετρήεσαν* B 640 | 492 cf. 54 et 75 | 493 αὐτὴν* ἠδὲ θύγατρα supra 2 | Περσεφόνῃ περικαλλῆς* 405 | 494 <ὠδῇ> tragici ἀοιδῇ Hom. | πρόφρων δ' ἀντ' ὠδῆς βίοτον θυμήρε' ὅπαζε αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς hym. 30, 18 s. χαῖρε ἄναξ πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὕπαζε hym. 31, 17

2

4/c p 02

६१

3

७१

۱۲

4577

2

Ka

—

١٢

500 11

om

五

10 32

